

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · cinquè període · número 554 · dilluns 20 de juliol de 2026

TAULA DE CONTINGUT

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de modificació del Codi civil de Catalunya en matèria de suports a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones

200-00002/15

Dictamen de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica

Esmenes reservades per a defensar en el Ple

3

64

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de modificació del Codi civil de Catalunya en matèria de suports a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones

200-00002/15

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ DE JUSTÍCIA I QUALITAT DEMOCRÀTICA

A la presidència del Parlament

La Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica, en la sessió tinguda el dia 16 de juliol de 2026, ha estudiat el text del Projecte de llei de modificació del Codi civil de Catalunya en matèria de suports a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones (tram. 200-00002/15), l'informe de la ponència i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 120.6 i 7 del Reglament del Parlament, i recollint les modificacions aprovades per la Comissió, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Projecte de llei de modificació del Codi civil de Catalunya en matèria de suports a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones

Exposició de motius

I. Finalitat i antecedents

L'article 12 de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, aprovada per l'Organització de les Nacions Unides el 13 de desembre de 2006 i en vigor a Catalunya des del 3 de maig de 2008, declara que les persones amb discapacitat tenen dret al reconeixement de llur personalitat jurídica, però també de llur capacitat jurídica, «en igualtat de condicions amb la resta en tots els aspectes de la vida».

Partint de la premissa que tota persona major d'edat té capacitat jurídica per a ésser titular de drets i obligacions, i també per a exercir-los, la Convenció obliga a crear i oferir les mesures pertinents per a proporcionar a les persones amb discapacitat l'accés al suport que puguin necessitar per a l'exercici de llur capacitat jurídica. La finalitat d'aquesta llei és desplegar els principis generals i el règim jurídic dels diversos tipus de suport que ofereix el dret civil de Catalunya.

Des de la recuperació de la competència de la Generalitat en matèria de dret civil, aquest ha anat evolucionant pel que fa a la configuració i el règim de les institucions de protecció. La Llei 39/1991, de 30 de desembre, de la tutela i institucions tutelars, va ésser la primera de tot l'Estat a reconèixer la delació voluntària dels càrrecs tutelars. Posteriorment, la Llei 9/1998, de 15 de juliol, del Codi de família, va reforçar els nomenaments tutelars no testamentaris i va dotar de més substantivitat la tutela de les persones amb discapacitat, atès que obliga les que l'exerceixen a fer tot el que calgués per a aconseguir el major grau possible de recuperació de la capacitat d'aquelles. No va ésser, tanmateix, fins a l'entrada en vigor del llibre segon del Codi civil de Catalunya que el dret civil català es va fer ressò dels principis recollits en la Recomanació 99 (4), de 23 de febrer de 1999, del Comitè de Ministres del Consell d'Europa. Aquesta recomanació subratlla la necessitat d'assegurar que els règims que impliquen la modificació judicial de la capacitat d'obrar siguin interpretats restrictivament atenent els principis de subsidiarietat, mínima intervenció i proporcionalitat. Així mateix, la Recomanació estableix per primer cop que en l'exercici de càrrecs tutelars s'han de respectar els desitjos de la persona, d'acord amb la seva

capacitat natural. A més, el llibre segon incorpora mesures al marge del procediment de modificació judicial de la capacitat, com ara l'assistència, i flexibilitza la resposta jurídica davant la minva progressiva de les facultats cognitives i volitives de la persona, ja que dona carta de naturalesa al poder en previsió d'una situació de pèrdua de capacitat.

Amb el Decret llei 19/2021, de 31 d'agost, pel qual s'adapta el Codi civil de Catalunya a la reforma del procediment de modificació judicial de la capacitat, el dret civil català es va ajustar a la supressió de la modificació judicial de la capacitat que estableix la Llei de l'Estat 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil i processal per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica. Això va comportar la derogació de la tutela i la curatela de persones majors d'edat i de la potestat parental prorrogada i rehabilitada, i també la necessitat de revisar totes les mesures judicials acordades fins a l'entrada en vigor de la reforma. Alhora, el Decret llei 19/2021 va introduir les bases d'un règim català de suports coherent amb la Convenció a partir de l'assistència, que ja regulava el llibre segon i a la qual, com a novetat, es podria arribar tant per la via judicial com per mitjà d'un acord de suport instrumentat en escriptura pública. Així mateix, la disposició final segona del Decret llei 19/2021 ordenava al Govern a presentar un projecte de llei sobre suports a l'exercici de la capacitat jurídica a fi de disposar d'una regulació completa de la matèria.

II. Principis

La Convenció aposta per l'autonomia de les persones amb discapacitat i passa d'un model de substitució de la voluntat a un model de suport en la presa de decisions per mitjà del qual la persona pugui desplegar les seves habilitats i capacitats i es respectin els seus drets, la seva voluntat i les seves preferències. Aquesta és la diferència bàsica entre els suports oferts a les persones majors d'edat i les institucions de protecció de les menors d'edat, ja que aquestes institucions han de respectar la personalitat i l'autonomia de les persones menors, però partint de la limitació de llur capacitat i de l'exercici de la representació legal per part dels titulars de la potestat parental o de la tutela d'acord amb l'interès prevalent de la persona menor. Per això, aquesta llei no modifica el contingut de la regulació, ni tampoc la configuració i la naturalesa de les institucions de protecció, que a més continuen amb el caràcter familiar que ara tenen, sens perjudici de la possibilitat d'encomanar la tutela ordinària a una persona jurídica, pública o privada, l'objecte de la qual sigui la protecció de persones menors amb necessitats especials.

Els suports per a l'exercici de la capacitat jurídica que regula aquesta llei són els recursos individualitzats i adaptats a les persones majors d'edat que els són oferts perquè puguin actuar amb efectes jurídics, tant en l'àmbit personal com patrimonial, quan hi hagi barreres estructurals, actitudinals o cognitives que puguin impedir-los o fer-los excessivament difícil d'actuar per si mateixes. Els suports poden consistir en l'ajuda a la manifestació de la voluntat, a la presa de decisions i també a la configuració de la voluntat de la persona, i s'incorpora la perspectiva de gènere en la forma d'exercir-los. Aquests suports no calen, tanmateix, si hi ha mesures d'accessibilitat universal o ajustaments raonables, suficients i adequats. D'altra banda, no són objecte d'aquesta llei, i es regulen per llur normativa específica, els instruments per a facilitar l'accés a l'Administració de justícia, l'assistència personal de promoció de l'autonomia i d'atenció en les situacions de dependència i la presa de decisions en l'àmbit de la salut.

Aquesta llei reconeix una pluralitat de suports. D'acord amb el principi de subsidiarietat, es parteix dels que habitualment duen a terme les famílies o persones properes en l'entorn comunitari amb caràcter transitori. A més, i per a assegurar l'accés de totes les persones al tràfic jurídic, es regulen els suports prestats per mitjà d'acords i designacions en escriptura pública. La formalització notarial d'aquests

suports garanteix la integritat del consentiment de la persona a qui es presten, l'establiment de salvaguardes proporcionades i adequades i la seguretat del tràfic, tot això sens perjudici d'activar suports de naturalesa judicial si els ja existents o disponibles són insuficients o inadequats.

L'exercici dels suports està subjecte en tot cas als mateixos deures generals, que es basen en la confiança posada per la persona o per la Llei en qui els presta, que ha d'actuar amb lleialtat a la persona i amb respecte a la seva dignitat i autonomia individual, als seus valors i a les seves creences i procurant la seva plena participació i inclusió en la societat, el seu benestar, el respecte a la diferència, la no-discriminació i la igualtat d'oportunitats.

Els suports a l'exercici de la capacitat jurídica s'ofereixen a qui els requereix, i no es poden imposar contra la voluntat de la persona. Amb tot, quan la voluntat manifestada és fruit de la influència indeguda o de l'abús de tercers, o resulta d'una condició de salut que provoca la negació d'una situació de risc greu per a la persona mateix o per als tercers, es pot procedir sense el consentiment de la persona per a evitar els possibles danys.

Aquesta llei també té en compte la necessitat de vetllar perquè no es produeixi discriminació per raó de gènere, sexe o orientació sexual en l'aplicació de les mesures que recull.

III. Estructura i contingut

L'article únic de la llei modifica la rúbrica i la sistemàtica del títol II del llibre segon del Codi civil de Catalunya, a fi de regular, d'una banda, les institucions de protecció, que corresponen únicament a les persones menors d'edat, i, de l'altra, els suports que s'ofereixen a les persones majors d'edat per a l'exercici de llur capacitat jurídica.

El capítol I, «Institucions de protecció de les persones menors d'edat», manté l'estructura, el contingut i la sistemàtica actuals del llibre segon del Codi civil de Catalunya, si bé s'hi han eliminat les referències a les persones majors d'edat, a la incapacitació i a la modificació judicial de la capacitat i s'ha optat per suprimir-hi la regulació específica de la curatela de les persones menors emancipades. Atès el seu caràcter residual, s'evita així tot risc de confusió sobre l'objecte i l'abast de la curatela en el dret civil de Catalunya. Els casos en què es podia aplicar la curatela es reconduïxen a la defensa judicial. Completen aquest capítol les regles generals de protecció de les persones menors desamparades, els principis de les quals es recullen per a fer-ne remissió a la normativa especial que les desplega.

El capítol II, «Suports a l'exercici de la capacitat jurídica», és completament nou. Aquest capítol s'ha dividit en quatre seccions. La primera, dedicada als principis generals, incorpora a la norma civil catalana els principis de la Convenció relatiu a la igual capacitat jurídica entre totes les persones, amb discapacitat o sense. Les altres seccions regulen els diversos suports que la Llei delimita i que ofereix a les persones que els necessiten. El capítol es tanca amb la regulació de les salvaguardes, algunes de les quals són comunes a tots els suports.

En la configuració dels suports, prenent com a model el comportament habitual de les persones en l'àmbit familiar, social i comunitari, es distingeixen els suports no formalitzats i els formalitzats. Els no formalitzats són els que es duen a terme al marge d'un procediment judicial o notarial establert legalment, i els formalitzats són els que es constitueixen en una escriptura pública o en una resolució judicial per al present i els que es disposen en un mandat o poder preventiu per al futur. És a dir, per quan la persona els necessita.

Una gran part dels suports no requereixen la intervenció de cap autoritat, sinó que s'han prestat i es continuaran prestant fora de les vies formals. Per regla general, aquests suports es presten en l'àmbit familiar o comunitari. La Llei identifica aquestes pràctiques socials com a suports no formalitzats, allunyant-se de l'expressió

«guarda de fet», que pressuposa una subjecció de la persona al seu guardador que és incoherent amb l'enfocament dels suports en la Convenció. Pel que fa a l'abast, els suports no formalitzats poden consistir a ajudar la persona a comunicar la seva voluntat, a aconsellar-la en la presa de decisions amb efectes jurídics o a concloure, d'acord amb els usos socials, tràmits i actes que no comportin un canvi significatiu en la forma de vida de la persona o en els seus béns d'escassa rellevància econòmica, i s'han de formalitzar sempre que es tracti d'actes o tràmits amb entitats financeres, autoritats judicials, registres i notaris. En canvi, per a dur a terme altres actes jurídics en nom de la persona cal un poder o una assistència notarial constituïda, amb els quals es pot representar la persona en un acte concret o en un conjunt d'actes durant un període de temps. A aquest efecte, per quan sigui necessari, també es legitima les persones que presten suports no formalitzats amb caràcter continuat per a sol·licitar la constitució judicial d'assistència. Com a salvaguarda legal, es preveu que l'autoritat judicial pot, en qualsevol moment, requerir a les persones que presten suports no formalitzats que la n'informin i que li retin comptes de llur actuació.

La secció tercera del capítol II conté el desplegament normatiu dels suports preventius. Aquests suports es poden constituir per contracte de mandat o per atorgament d'un poder preventiu. En ambdós casos, es tracta d'un instrument de suport formalitzat atorgat en escriptura pública pel qual una persona, en previsió de trobar-se en una situació de necessitar suports en qualsevol àmbit de la seva vida, planifica i expressa la seva voluntat, els seus desitjos i les seves preferències i designa les persones, físiques o jurídiques, encarregades de fer-los valer i de tenir cura dels seus afers i les que han de supervisar l'actuació d'aquestes. En el mandat, la prestació del suport és acordada amb la persona mandatària, que té l'obligació de complir els deures de cura i de gestionar els afers que li són encarregats i per als quals li és atribuït poder de representació. En el poder, la persona poderdant faculta l'apoderada per a gestionar els seus afers en l'àmbit que s'estableixi, i quan l'apoderada comença a exercir les facultats donades, a sabuda de l'existència del poder, resta també obligada a prestar el suport per al qual el poder va ésser atorgat. En ambdós casos, el punt de partida és una situació en què la persona que constitueix el suport preventiu gaudeix de la capacitat natural per a expressar la seva voluntat i els seus desitjos.

Els suports preventius es regulen en una doble modalitat: com a suports d'eficàcia immediata o d'eficàcia diferida. Això coincideix amb la pràctica actual en el fet que la persona mandant o poderdant pot voler o bé que el suport tingui vigència des del mateix instant que es fa el contracte o que s'atorga el poder, i que continuï tenint-la en un futur previsible de pèrdua de l'aptitud necessària per a conèixer l'abast de l'actuació de la persona apoderada, que és la modalitat més habitual, o bé que sigui un instrument de suport que només comença a funcionar quan es donen determinades circumstàncies, una de les quals pot ésser la pèrdua sobrevinguda d'aquella aptitud. Per la seva particular naturalesa, es considera necessari que des del moment en què comenci a exercir el suport preventiu la persona apoderada hagi de complir les salvaguardes establertes en el títol de constitució o en la Llei.

La secció quarta del capítol II té per objecte l'assistència, que és un tipus de suport formalitzat que es constitueix en escriptura pública o per resolució judicial. L'assistència pot abastar tant l'àmbit personal com el patrimonial i pot tenir per objecte tant prestar el suport per a un afer o una qüestió concreta, ocasional o recurrent, com fer-ho d'una manera continuada en el temps. Malgrat el nom d'«assistència», la institució que regula aquesta llei no té res a veure amb la prestació social denominada «assistència personal», que es regula per la normativa de dependència, o l'assistència lingüística, que es regula pel seu marc normatiu específic, encara que es té especialment en compte en aquest àmbit per a no incrementar els factors de vulnerabilitat.

La Llei delimita tres modalitats d'assistència: la d'acompanyament, que és la que es presumeix en defecte de qualificació; la de cooperació, que requereix l'establiment

expres dels àmbits en què la persona assistida ha d'actuar amb la conformitat de l'assistent, i la representativa, en què s'ha d'expressar si comporta cap limitació de les facultats de la persona assistida i si la que presta l'assistència necessita cap autorització per a determinats actes. Si és judicial, l'assistència representativa només es pot conferir amb caràcter permanent per a determinats tipus d'actes o béns. Aquest tipus d'assistència té caràcter subsidiari amb relació a les altres modalitats. Cal tenir en compte que una mateixa assistència pot incloure funcions d'acompanyament, de cooperació o de representació en àmbits diversos. Així mateix, la Llei regula la designació preventiva, que permet a la persona major d'edat de designar en escriptura pública les persones que han d'ésser nomenades en cas d'una futura constitució judicial d'assistència.

En l'assistència constituïda per acord notarial de suport, cal destacar la previsió de l'atorgament d'una acta prèvia. L'acta prèvia té per finalitat preservar la intimitat de la persona a fi que en la constitució notarial d'assistència només consti allò que és necessari perquè pugui actuar en el tràfic jurídic, sense alludir a la condició personal que va donar lloc a la constitució del suport. Aquesta llei subratlla, així, el paper del fedatari públic com a suport institucional. Es parteix del fet que amb la seva ajuda tècnica es pot aconseguir un instrument que distingeixi clarament els diversos àmbits d'actuació i la modalitat d'assistència que la persona vol i necessita.

Pel que fa a l'assistència constituïda judicialment, convé remarcar la novetat que comporta el pla d'assistència, que s'ha de presentar quan es demana la constitució d'una assistència judicial. Aquest pla es configura com un document en què han de constar tots els elements que, d'acord amb les circumstàncies i la voluntat de la persona, s'han de tenir en consideració en el moment de constituir els suports judicials i determinar l'àmbit de l'assistència, i no ha d'ésser cap obstacle perquè les persones que requereixen l'assistència puguin sol·licitar les mesures judicials que necessiten. Però quan l'assistència judicial la promou, qualsevol de les altres persones legítimes es considera un instrument que pot ésser molt útil per a centrar la demanda en les necessitats, els recursos i les capacitats de la persona i orientar així l'autoritat judicial perquè pugui dissenyar l'assistència a mida, ja que cada persona és diferent.

Finalment, la secció cinquena del capítol II té per objecte les salvaguardes, enteses com totes aquelles mesures destinades a garantir que els suports es constitueixen i s'exerceixen adequadament, d'acord amb la Llei i la voluntat de la persona a qui es presten, amb proporcionalitat i sense abús, conflicte d'interessos o influència indeguda.

La majoria de les salvaguardes que recull aquesta llei es corresponen amb els instruments que tradicionalment s'han vinculat a l'exercici dels càrrecs tutelars. N'hi ha, però, que són noves, com ara la revisió periòdica de tots els suports formalitzats, que les persones que presten els suports i, si n'hi ha, les que exerceixen la supervisió tenen el deure de promoure. En tot cas, es reserva a l'autoritat judicial la possibilitat d'acordar en qualsevol moment les mesures que estimi necessàries per a controlar el bon funcionament dels suports si les salvaguardes previstes són inadequades o insuficients.

Les regles sobre l'aptitud de la persona que ha de prestar el suport, el nomenament, la renúncia i la remoció també es configuren com a salvaguardes, per bé que la persona pot arribar a excloure l'aplicació de les regles d'aptitud, sempre que la seva voluntat i les seves preferències estiguin lliures d'influències indegudes i la manifestació de la persona no doni com a resultat un conflicte d'interessos. Altres salvaguardes configurades com a mesures de garantia són l'establiment de la prestació de caució, la pràctica d'inventari o la necessitat d'autorització judicial prèvia, o que la persona que assisteix en determinats actes hagi de comptar amb altres consentiments, que sempre s'han de determinar expressament.

En principi, pertoca a la persona mateix o a l'autoritat judicial d'establir les salvaguardes pertinents en cada cas. Tanmateix, es considera necessari que siguin

obligatoris la pràctica d'un inventari dels béns, si els suports inclouen la gestió patrimonial general, la conservació de documentació i el subministrament d'informació i la rendició periòdica i final de comptes, en aquest darrer cas si es tracta d'un suport formalitzat que inclou facultats de gestió patrimonial. Com fins a l'entrada en vigor d'aquesta llei, la rendició periòdica de comptes és, en principi, anual, però es pot establir que es faci per a períodes més llargs que no ultrapassin els tres anys. Aquesta és una salvaguarda tradicional d'especial relleu per a evitar abusos i detectar possibles irregularitats. La Llei també preveu com a obligatori, en el cas dels mandats i poders preventius i en les assistències notariales de cooperació o de representació, el nomenament de persones que exerceixin la funció de supervisió, amb la finalitat de vetllar per l'exercici correcte del suport. Aquesta funció es pot encomanar a una o diverses persones, que hauran d'actuar mancomunadament o com a consell de supervisió i que tenen els deures i les facultats que hagin establert la persona mateix que ha constituït el suport o l'autoritat judicial dins el marc establert per la Llei.

El capítol III, «Mesures transitòries de protecció i de suport», recull el règim de la defensa judicial, que comporta el nomenament de caràcter provisional d'una persona per a intervenir en determinats supòsits relacionats. Atesa la seva naturalesa, aquesta institució és comuna per a resoldre qüestions i afers relatius tant a les persones majors d'edat com a les menors d'edat i les emancipades.

Finalment, el capítol IV, «Protecció patrimonial», té per objecte la regulació d'algunes institucions que el dret civil de Catalunya ja coneix. La secció primera conté el règim jurídic dels patrimonis protegits, sense canvis respecte de la regulació vigent, de la qual només s'ha adaptat la terminologia per a acomodar-la a la de la Convenció, i la secció segona regula el règim dels béns atribuïts per donació o títol successori a persones amb mesures de suport formalitzat en cas que restin subjectes a una administració especial ordenada per la persona donant o causant.

IV. Part final de la llei

La Llei inclou tres disposicions addicionals. La primera estableix les bases del règim de col·laboració entre l'Administració de justícia i les entitats del tercer sector d'acció social perquè aquestes entitats puguin actuar com a col·laboradores de l'Administració de justícia; la segona té per objecte la promoció i difusió de mecanismes de resolució alternativa de conflictes, i la tercera encomana al Govern que reservi una partida específica amb càrrec al pressupost de la Generalitat amb la finalitat de garantir l'aplicació efectiva dels suports a l'exercici de la capacitat jurídica en els termes que estableix la Llei.

Pel que fa a les disposicions transitòries, n'hi ha cinc, que tenen per objecte la revisió de les assistències constituïdes a l'empara de la regulació anterior al Decret Llei 19/2021, amb la novetat que poden concloure amb l'autorització de la substitució de l'assistència judicial vigent per una de notarial; la revisió d'altres mesures judicials, si encara no s'han revisat des de l'entrada en vigor del Decret Llei; l'eficàcia de les delacions fetes anteriorment per la persona afectada, i el règim dels poders preventius i de les substitucions exemplars atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Particularment, per als poders preventius es considera necessari de mantenir el règim que els era aplicable abans de l'entrada en vigor de la Llei pel que fa a llurs efectes i règim d'exercici, sens perjudici que l'autoritat judicial i la persona poderdant puguin exigir la rendició periòdica de comptes o adoptar altres mesures de control sempre que ho considerin convenient. Pel que fa a les substitucions exemplars, mantenen llur validesa i eficàcia si compleixen els requisits formals i de contingut introduïts per aquesta llei en els articles corresponents del llibre quart del Codi civil de Catalunya.

La disposició derogatòria única deroga el Decret Llei 19/2021.

Per mitjà de les disposicions finals primera, segona, tercera, quarta, cinquena i sisena es modifiquen una sèrie de disposicions dels llibres primer, segon, tercer,

quart, cinquè i sisè del Codi civil de Catalunya per a adaptar-les, tant terminològicament com pel que fa al contingut, al nou règim dels suports a l'exercici de la capacitat; la disposició final setena ordena el canvi de denominació del Registre de nomenaments tutelars no testamentaris, que passa a denominar-se Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica; la vuitena aclareix que totes les referències que qualsevol normativa vigent faci a la tutela, a la curatela, a la potestat parental prorrogada o rehabilitada i a la guarda de fet per a persones majors d'edat s'han d'entendre fetes al nou règim de mesures de suport a les persones amb discapacitat dels capítols II i III del títol II del llibre segon del Codi civil de Catalunya, i la novena estableix el moment d'entrada en vigor de la Llei.

Article únic. Modificació del títol II del llibre segon del Codi Civil de Catalunya

Es modifica el títol II del llibre segon del Codi Civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Títol II. Les institucions de protecció i de suport a la persona

»Capítol I. Institucions de protecció de les persones menors d'edat

»Secció primera. Disposicions generals

»Article 221-1. Funció de les institucions de protecció

»1. La protecció de la persona menor d'edat que no està en potestat parental s'exerceix per mitjà de la tutela i de les altres institucions de protecció establertes legalment.

»2. Les institucions de protecció responen a l'interès prevalent de la persona menor d'edat i s'exerceixen d'acord amb la seva personalitat, les seves condicions i la seva autonomia.

»3. Quan les funcions de protecció són exercides per l'Administració pública, regeix preferentment la legislació específica en matèria d'infància i adolescència.

»Article 221-2. Àmbits de protecció

»Les funcions de protecció comprenen la cura de la persona menor d'edat, l'administració o defensa dels seus béns i interessos patrimonials i l'exercici dels seus drets.

»Article 221-3. Deure d'exercici

»1. L'exercici de les funcions de protecció és un deure, té caràcter personalíssim i només se n'admet l'excusa en els casos establerts per aquest codi.

»2. Les persones titulars de les funcions de protecció només poden atorgar poders especials per a actes concrets o per a diversos actes de la mateixa naturalesa o referits a la mateixa activitat econòmica.

»Article 221-4. Caràcter gratuït

»L'exercici de les funcions de protecció és gratuït, llevat dels casos en què s'estableixi expressament una remuneració. Tanmateix, hi ha dret al reemborsament de les despeses i a la indemnització per danys per raó d'aquest exercici a càrrec del patrimoni de la persona menor d'edat.

»Article 221-5. Obligació d'informar i escoltar

»Les persones titulars de les funcions de protecció han d'informar i escoltar, d'acord amb l'article 211-6, la persona menor d'edat si ha complert els dotze anys, i en aquest procés d'informació i escolta s'han de tenir presents la seva capacitat de comprensió i les seves condicions de vulnerabilitat.

»Article 221-6. Control judicial

»1. L'autoritat judicial, d'ofici o a instància del ministeri fiscal, de la persona menor major de setze anys o de les persones que exerceixen la tutela, pot prendre en qualsevol moment les mesures que estimi necessàries per a controlar el bon funcionament de la institució, sens perjudici de les mesures de control previstes pels progenitors.

»2. L'autoritat judicial pot requerir la intervenció d'especialistes, que tenen la consideració d'auxiliars dels tribunals, per al seguiment de l'evolució i de les condicions de vida de la persona menor d'edat i amb relació a mesures de control de la gestió patrimonial.

»Secció segona. La tutela

»Subsecció primera. Disposicions generals

»Article 221-7. Persones que s'han de posar en tutela

»Les persones menors d'edat no emancipades que no estan en potestat parental s'han de posar en tutela.

»Article 221-8. Formes de delació

»1. La tutela es defereix per delació voluntària o judicial.

»2. En la situació de desemparament, la tutela es defereix de la manera que estableixen les lleis i es regeix per les seves normes especials.

»Subsecció segona. Delació voluntària

»Article 221-9. Tutela deferida per les persones titulars de la potestat parental

»1. Les persones titulars de la potestat parental poden ordenar la tutela de llurs fills menors no emancipats i establir normes d'actuació i mesures de control.

»2. La delació de la tutela es pot fer per mitjà d'una escriptura pública, un testament o un codicil, de manera individual o conjunta, amb o sense distribució de competències.

»Article 221-10. Concurrència de nomenaments o d'exclusions

»En cas de concurrència de nomenaments o d'exclusions fets per les persones titulars de la potestat parental, es prefereix la voluntat de qui l'ha exercida en darrer lloc, sens perjudici, si s'escau, de l'eficàcia del nomenament del titular de l'administració especial dels béns que hagi fet l'altra persona i que ella mateixa hagi disposat per donació o a títol successori a favor de la persona menor d'edat.

»Article 221-11. Substitució

»1. En els actes de delació voluntària de càrrecs tutelars, es poden designar una o diverses persones substituïdes.

»2. Si es designen substituïdes diverses persones i no s'especifica l'ordre de substitució, es prefereix la designada en el document posterior, i si n'hi ha més d'una, la designada en primer lloc.

»Article 221-12. Inscripció

»1. Les delacions de les tuteles atorgades en escriptura pública s'han d'inscriure en el Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica.

»2. La notaria en què s'autoritza l'escriptura ho ha de comunicar d'ofici al Registre, d'acord amb la seva normativa específica.

»Article 221-13. Nomenament

»1. Si es constitueix la tutela, l'autoritat judicial ha de nomenar les persones designades per les persones titulars de la potestat parental.

»2. No obstant el que estableix l'apartat 1, ateses les circumstàncies del cas, i a instància del ministeri fiscal o d'alguna de les persones cridades per la llei a exercir la tutela d'acord amb l'article 221-14, l'autoritat judicial pot prescindir de la designació si s'ha produït una modificació sobrevinguda de les causes explicitades o que presumiblement es van tenir en compte en fer l'acte de delació voluntària.

»Subsecció tercera. Delació judicial

»Article 221-14. Ordre de la delació

»1. La designació correspon a l'autoritat judicial si no hi ha cap persona designada per un acte de delació voluntària, si no escau nomenar-ne cap o si la persona designada s'excusa o cessa per qualsevol causa.

»2. En el cas a què fa referència l'apartat 1, l'autoritat judicial prefereix per a la tutela:

»a) Els ascendents de la persona menor d'edat.

»b) En cas de mort del progenitor, el cònjuge o el convivent en parella estable del progenitor, si conviu amb la persona que s'ha de posar en tutela.

»c) Els germans de la persona menor d'edat.

»3. No obstant el que estableix l'apartat 2, l'autoritat judicial, si ho estima més convenient per als interessos de la persona menor d'edat, pot, per mitjà d'una resolució motivada, alterar l'ordre establert o elegir la persona que ha actuat com a guardadora de fet, les que es presentin voluntàriament o una altra.

»4. Si hi ha diverses persones que volen assumir la tutela, l'autoritat judicial, amb la finalitat que assoleixin un acord, les pot derivar a una sessió prèvia sobre mediació, de caràcter obligatori, perquè coneguin el valor, els avantatges, els principis i les característiques de la mediació. Si així ho acorden les parts, a les quals cal escoltar, la sessió prèvia pot continuar, en el mateix moment o en un de posterior, amb una exploració del conflicte que les afecta. Les parts poden participar en la sessió prèvia assistides per llurs advocats. Aquesta assistència és necessària si ho requereixen les parts o si així ho disposa l'autoritat judicial i s'ha de desenvolupar sempre amb ple respecte dels principis de la mediació i de la igualtat entre les parts.

»5. Si no hi ha cap persona física que pugui assumir la tutela, o si ho estima més convenient per als interessos de la persona menor d'edat, l'autoritat judicial, per mitjà d'una resolució motivada, pot designar persones jurídiques, públiques o privades, sense ànim de lucre, que la puguin assumir satisfactòriament.

»Article 221-15. Tutela de germans

»La delació judicial de la tutela de germans menors d'edat ha de recaure en una mateixa persona, llevat que les circumstàncies justifiquin una resolució diferent.

»Article 221-16. Separació de l'administració patrimonial

»1. En constituir la tutela, l'autoritat judicial pot separar la tutela de la persona de l'administració dels béns, designar les persones que han d'exercir ambdós càrrecs i fixar-ne l'àmbit de competència.

»2. Si el patrimoni assoleix una importància considerable o si es produeix una altra causa que ho faci necessari, l'autoritat judicial, d'ofici o a sol·licitud de qui sigui titular de la tutela, del ministeri fiscal o de la persona menor d'edat, pot establir una administració patrimonial i nomenar l'administrador.

»Article 221-17. Remuneració

»1. Les persones titulars de la potestat parental, en l'acte de delació voluntària de la tutela, o l'autoritat judicial, un cop aprovat l'inventari, si escau, poden fixar una remuneració per a la persona nomenada tutora i per a qui administra el patrimoni, sempre que el patrimoni de la persona menor d'edat ho permeti.

»2. L'autoritat judicial pot modificar la quantia de la remuneració si és excessiva o insuficient, ateses les circumstàncies de la tutela, o si varia substancialment el patrimoni de la persona menor d'edat.

»Subsecció quarta. Constitució i exercici de la tutela

»Article 221-18. Persones obligades a promoure la constitució de la tutela

»1. Les persones a què fa referència l'article 221-14 i les persones o institucions que tenen en llur guarda una persona menor d'edat estan obligades a promoure la constitució de la tutela i responen dels danys i perjudicis que li causin si no la promouen.

»2. L'entitat pública competent en matèria de protecció ha d'instar la constitució de la tutela de les persones menors desemparades que té a càrrec, si hi ha persones que la poden assumir en el seu interès.

»3. El ministeri fiscal ha de demanar la constitució de la tutela i l'autoritat judicial l'ha de disposar d'ofici si s'assabenten que hi ha alguna persona que s'ha de posar en tutela en l'àmbit de llur jurisdicció.

»4. Tota persona que conegui la circumstància a què fa referència l'apartat 3 l'ha de comunicar a l'autoritat judicial o al ministeri fiscal.

»Article 221-19. Aptitud per a exercir càrrecs tutelars

»Poden ésser titulars de la tutela o de l'administració patrimonial les persones físiques majors d'edat que no incorrin en cap de les causes d'ineptitud següents:

»a) Estar privades o suspeses de l'exercici de la potestat parental o de la guarda per resolució administrativa o judicial ferma, o haver-ho estat durant cinc anys.

»b) Haver estat remogudes d'una tutela per una causa que els fos imputable.

»c) Complir una pena privativa de llibertat.

»d) Estar en situació declarada de concurs i no haver estat rehabilitades, llevat que la tutela no inclogui l'administració dels béns.

»e) Haver estat condemnades per qualsevol delictes que faci suposar fonamentadament que no exercirien la tutela d'una manera correcta.

f) Observar una conducta que pugui perjudicar la formació de la persona menor d'edat i el respecte dels seus drets, especialment en termes d'abús.

»g) Estar en situació d'impossibilitat de fet per a exercir el càrrec.

»h) Tenir enemistat amb la persona menor d'edat o tenir-hi, o haver-hi tingut, plets o conflictes d'interessos.

»i) No tenir mitjans de vida coneguts.

»Article 221-20. Tutela per persones jurídiques

»1. Poden ésser titulars de la tutela les persones jurídiques sense ànim de lucre que es dediquen a la protecció de persones menors d'edat i que compleixen els requisits que estableix la llei.

»2. Les persones jurídiques han de notificar a l'entitat pública competent el nomenament i el cessament com a tutores en el termini de quinze dies des que s'han produït.

»3. Les persones jurídiques han d'assignar una o més persones físiques professionals perquè es responsabilitzin del benestar de la persona menor d'edat. Aquestes persones no poden incórrer en cap de les situacions d'ineptitud que estableix l'article 221-19.

»Article 221-21. Exclusió per conflicte d'interessos

»1. No poden ésser titulars de la tutela ni de l'administració patrimonial, ni executores materials de les funcions tutelars, les persones físiques o jurídiques de naturalesa privada que estan en una situació de conflicte d'interessos amb la persona

menor d'edat. En particular, no ho poden ésser les que, en virtut d'una relació contractual, li presten serveis assistencials, residencials o de naturalesa anàloga.

»2. No obstant el que estableix l'apartat 1, davant circumstàncies excepcionals i per necessitats de la persona menor d'edat, l'autoritat judicial pot autoritzar les entitats tutelars a prestar serveis assistencials i residencials.

»Article 221-22. Excuses per a no exercir càrrecs tutelars

»1. Es poden al·legar com a excuses per a no exercir càrrecs tutelars l'edat, la malaltia, la manca de relació amb la persona menor d'edat, les derivades de les característiques de l'ocupació professional de la persona designada o qualsevol altra que faci l'exercici de la tutela especialment feixuc o que el pugui afectar.

»2. Les persones jurídiques es poden excusar d'exercir càrrecs tutelars si no tenen els mitjans humans i materials suficients per a exercir-los adequadament o si les condicions de la persona menor d'edat no s'adeqüen a les finalitats per a les quals han estat creades.

»Article 221-23. Al·legació i acceptació de l'excusa

»1. L'excusa s'ha d'al·legar en el termini de quinze dies a partir de la notificació del nomenament. Si l'excusa es produeix posteriorment, s'ha d'al·legar amb la màxima diligència possible.

»2. La persona que s'excusa després d'haver acceptat el càrrec l'ha d'exercir fins que l'autoritat judicial accepti l'excusa.

»3. L'autoritat judicial, simultàniament a l'acceptació de l'excusa, ha de nomenar una altra persona per a exercir el càrrec.

»4. L'acceptació de l'excusa comporta la pèrdua del que s'hagi donat o llegat en consideració al nomenament. Si l'excusa es produeix d'una manera sobrevinguda, l'autoritat judicial pot acordar la pèrdua total o parcial del que s'hagi donat d'acord amb les circumstàncies del cas.

»Article 221-24. Caució

»Abans de donar possessió d'un càrrec tutelar, l'autoritat judicial pot exigir caució a la persona designada per a exercir-lo. En qualsevol moment i per una causa justa, la pot deixar sense efecte o modificar.

»Article 221-25. Inventari

»1. Qui exerceix la tutela i, si n'hi ha, el càrrec d'administració patrimonial han de fer inventari del patrimoni de la persona menor d'edat, en el termini de dos mesos a partir de la presa de possessió del càrrec. El lletrat de l'Administració de justícia pot prorrogar aquest termini per causa justa fins a un màxim de dos mesos més.

»2. L'inventari s'ha de formalitzar judicialment o notarialment. En aquest segon cas, se n'ha de dipositar una còpia en el jutjat que ha constituït la tutela.

»3. El ministeri fiscal i la persona menor d'edat, d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys, han d'ésser convocats per a la formalització de l'inventari.

»4. Qui exerceix la tutela i, si n'hi ha, el càrrec d'administració patrimonial ha de facilitar l'accés a l'inventari a la persona menor d'edat, d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys.

»Article 221-26. Contingut de l'inventari

»1. L'inventari ha de descriure amb detall els béns, els crèdits, les càrregues i els deutes que integren el patrimoni objecte de la tutela, incloent-hi, si escau, els béns l'administració dels quals hagi estat encomanada a una administració especial. Si la tutela o l'administració comprèn alguna empresa mercantil, s'hi han d'incorporar també l'inventari i els darrers comptes anuals de l'empresa.

»2. S'han de remoure del càrrec les persones que exerceixen la tutela i, si escau, les que exerceixen l'administració patrimonial si no inclouen en l'inventari els

crèdits que la persona menor d'edat tingui contra elles. Si l'omissió fa referència a un crèdit a favor seu, s'entén que hi renunciïen.

»Article 221-27. Dipòsit de valors i objectes preciosos

»Qui exerceix la tutela o, si escau, qui administra el patrimoni ha de dipositar o tenir en un lloc segur els valors, les joies, les obres d'art i els altres objectes preciosos de la persona menor d'edat tutelada, i ho ha de comunicar al jutjat.

»Article 221-28. Despeses

»Les despeses originades de fer l'inventari, la prestació de caució i les mesures de control que estableix l'article 221-6 són a càrrec del patrimoni de la persona menor d'edat.

»Article 221-29. Nombre de titulars

»La tutela l'exerceix una sola persona, excepte en els casos següents:

»a) Si les persones titulars de la potestat parental han designat dues persones per a exercir el càrrec.

»b) Si la tutela correspon a una persona casada o que conviu en parella estable i es creu convenient que el cònjuge o l'altre membre de la parella també l'exerceixi.

»Article 221-30. Tutela conjunta

»En els casos en què hi hagi dues persones nomenades per al càrrec tutelar, la tutela s'ha d'exercir de la manera que s'estableixi en constituir-la. Si no s'estableix, ambdues han d'actuar conjuntament, però qualsevol de les dues pot fer els actes que, d'acord amb les circumstàncies, es pot considerar normal que faci i també els actes de necessitat urgent.

»Article 221-31. Distribució de funcions

»Si hi ha una administració patrimonial, qui exerceix la tutela només s'ocupa de l'àmbit personal. Les decisions que concerneixin tant l'àmbit personal com el patrimonial s'han de prendre conjuntament.

»Article 221-32. Desacords

»Els desacords entre les persones que exerceixen la tutela o entre la titular de la tutela i la que administra el patrimoni, si han d'actuar conjuntament, es poden gestionar en un procediment de mediació o per mitjà d'altres mecanismes de resolució dialogada de les controvèrsies, i si no hi ha acord s'han de resoldre judicialment, en ambdós casos sense recurs ulterior i amb l'audiència prèvia de les persones afectades i de la persona menor d'edat, d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys.

»Article 221-33. Conflicte d'interessos

»En cas de conflicte d'interessos amb la persona menor d'edat, si hi ha dues persones titulars de la tutela o una titular de la tutela i una altra de l'administració patrimonial, la persona afectada és substituïda per l'altra. Si només n'hi ha una o el conflicte també hi és amb relació a la persona que l'hauria de substituir, el lletrat de l'Administració de justícia ha de nomenar una persona perquè actuï com a defensora judicial.

»Article 221-34. Cessament

»1. Si hi ha dues persones titulars de la tutela o una que exerceix la tutela i una altra, l'administració patrimonial i, per qualsevol causa, una d'elles cessa, l'altra ha de continuar exercint la tutela o l'administració, excepte que s'hagi exclòs expressament, i ho ha de comunicar a l'autoritat judicial perquè designi una persona que la substitueixi.

»2. Les persones obligades a demanar la constitució de la tutela han de comunicar a l'autoritat judicial el cessament de les persones titulars de la tutela o de

l'administració patrimonial. També pot comunicar-ho la persona posada en tutela, d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys.

»Article 221-35. Comptes anuals

»1. Les persones titulars de la tutela o de l'administració patrimonial han de retre anualment els comptes de la tutela dins els sis primers mesos de l'exercici següent. No obstant això, si el patrimoni de la persona menor d'edat és reduït, l'autoritat judicial, després de la primera rendició de comptes anuals, pot disposar, amb l'audiència prèvia de la persona menor, d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys, que les rendicions de comptes següents es facin per a períodes més llargs, sempre que no ultrapassin els tres anys.

»2. La rendició de comptes a què fa referència l'apartat 1 s'ha de fer davant l'autoritat judicial que va constituir la tutela, amb la intervenció del ministeri fiscal.

»3. La rendició anual de comptes consisteix en un estat detallat d'ingressos i de despeses, un inventari de l'actiu i el passiu del patrimoni a la fi de l'exercici i el detall dels canvis amb relació a l'inventari de l'any anterior, acompanyat dels justificants corresponents.

»4. Si el volum d'ingressos bruts de la persona menor d'edat supera els 100.000 euros anuals, o si percep rendes de pensions o altres rendiments periòdics superiors, en conjunt, als 7.500 euros mensuals, l'autoritat judicial pot demanar a les persones que exerceixen la tutela o l'administració patrimonial que encarreguin una auditoria independent que, si escau, doni el vistiplau als comptes anuals. Aquesta auditoria ha de detallar els canvis amb relació a l'inventari de l'any anterior i s'ha d'acompanyar amb els justificants corresponents.

»5. Els comptes han de quedar dipositats al jutjat en què es va constituir la tutela.

»Article 221-36. Causes de remoció

»1. Les persones que exerceixen la tutela o l'administració patrimonial han d'ésser remogudes del càrrec si els sobrevé una causa d'ineptitud, si incompleixen els deures inherents al càrrec o si actuen amb negligència a l'hora d'exercir-lo. També pot ésser remoguda del càrrec si hi ha problemes de convivència greus i continuats amb la persona menor d'edat.

»2. L'autoritat judicial pot ordenar la remoció d'ofici o a sol·licitud del ministeri fiscal, de la persona posada en tutela, de la que exerceix la tutela, de l'administrador, aquestes darreres persones l'una amb relació a l'altra, o de les persones obligades a demanar la constitució de la tutela.

»3. Abans de resoldre sobre la remoció, l'autoritat judicial ha d'escollar la persona afectada, les persones que poden instar la remoció i la persona menor d'edat, d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys.

»Article 221-37. Nomenament de nou càrrec tutelar

»1. La resolució que ordena la remoció ha de contenir el nomenament de la persona que ha d'ocupar el càrrec en substitució de la que ha estat remoguda. Mentre no recaigui aquesta resolució, s'ha de designar una persona perquè actuï com a defensora judicial.

»2. L'autoritat judicial, ateses les circumstàncies del cas, pot acordar que la persona remoguda perdi, totalment o parcial, allò que hom li hagi deixat en consideració al nomenament.

»Subsecció cinquena. Contingut de la tutela

»Article 221-38. Deure de cura i de procurar aliments

»1. Qui exerceix la tutela ha de tenir cura de la persona menor d'edat i li ha de procurar aliments si els seus recursos econòmics no són suficients.

»2. L'administració patrimonial, si n'hi ha, ha de facilitar a qui exerceix la tutela els recursos perquè pugui complir adequadament les seves obligacions. En cas de

desacord sobre aquesta qüestió, l'autoritat judicial ha de resoldre d'acord amb el que estableix l'article 221-32.

»Article 221-39. Relacions personals

»1. Qui exerceix la tutela ha de tractar la persona menor d'edat amb consideració, i ambdues s'han de respectar mútuament.

»2. La persona menor d'edat ha d'obeir qui exerceix la tutela, que, amb finalitat educativa, la pot corregir d'una manera proporcionada, raonable i moderada, amb ple respecte de la seva dignitat. En cap cas no li pot imposar sancions humiliants ni que atemptin contra els seus drets.

»3. Qui exerceix la tutela ha de vetllar perquè la presència de la persona menor d'edat en els entorns digitals sigui apropiada a la seva edat i personalitat, a fi de protegir-la dels riscos que se'n puguin derivar. Les persones tutores també poden promoure les mesures pertinents davant els prestadors de serveis digitals, entre d'altres instar-los a suspendre provisionalment l'accés de la persona menor a llurs comptes actius, sempre que hi hagi un risc clar, immediat i greu per a la seva salut física o mental i havent-la escoltat prèviament. L'escrit adreçat al prestador de serveis digitals ha d'anar acompanyat de l'informe del facultatiu en què es constati aquest risc. La suspensió de l'accés resta sense efectes en el termini de tres mesos a comptar del moment en què s'hagi adoptat, llevat que sigui ratificada per l'autoritat judicial.

»4. Qui exerceix la tutela pot sol·licitar l'auxili dels poders públics als efectes que estableixen els apartats 2 i 3.

»Article 221-40. Deure d'educació

»1. Qui exerceix la tutela té el deure d'educar la persona menor d'edat i de proporcionar-li una formació integral.

»2. Per a adoptar decisions relatives a l'educació, cal l'autorització judicial si la persona menor d'edat té més de dotze anys i manifesta voluntat contrària.

»3. Per a internar la persona menor d'edat en un centre o en una institució d'educació especial, cal l'autorització judicial.

»Article 221-41. Lloc de residència i domicili

»1. Qui exerceix la tutela pot establir el lloc de residència de la persona menor d'edat i hi ha de conviure. L'autoritat judicial, si hi ha un motiu suficient i després d'escoltar-la, pot autoritzar que la persona menor resideixi en un lloc diferent.

»2. Si qui exerceix la tutela és una persona jurídica, ha de comunicar a l'autoritat judicial el lloc de residència de la persona menor d'edat i els canvis de residència posteriors.

»3. El domicili de la persona menor d'edat és el de qui n'exerceix la tutela. Si hi ha més d'una persona que exerceix aquest càrrec i tenen domicilis diferents, el domicili del menor és el de la persona amb qui convisqui, llevat que en la constitució de la tutela o per resolució judicial posterior s'hagi establert una altra cosa.

»Article 221-42. Administració dels béns

»1. En l'exercici de les funcions respectives, la persona titular de la tutela i la titular de l'administració patrimonial han d'actuar amb la diligència requerida per a una bona administració i responen dels danys causats per llur actuació.

»2. L'acció per a reclamar la responsabilitat a què fa referència l'apartat 1 prescriu al cap de tres anys de la rendició de comptes.

»3. Els fruits dels béns administrats pertanyen a la persona menor d'edat. També li pertanyen els béns que adquireixi amb la seva activitat, inclòs qualsevol rendiment derivat de drets d'imatge, creacions artístiques, participacions esportives o altres activitats pròpies, rendiments que s'han de gestionar amb transparència i amb respecte de la seva autonomia progressiva i el seu interès superior.

»Article 221-43. Béns subjectes a administració especial

»1. Estan subjectes a administració especial els béns que la persona menor d'edat adquireix per donació o títol successori si qui ha fet l'atribució patrimonial ho ha ordenat i ha nomenat la persona que ha d'exercir l'administració especial.

»2. El nomenament d'una persona per a l'administració especial no és eficaç mentre no s'hagi acceptat la donació o el títol successori.

»3. Són aplicables als titulars de l'administració especial les normes relatives a la tutela pel que fa a l'aptitud, l'excusa i la remoció, i també pel que fa a l'administració i la disposició dels béns afectats i a la responsabilitat de les persones que actuen com a administradores patrimonials, si qui ha fet l'atribució patrimonial no ha establert unes altres normes.

»Article 221-44. Administració per la persona menor d'edat

»La persona menor d'edat que adquireix béns amb la seva activitat té, a partir dels setze anys, la facultat d'administrar-los, amb l'assistència de qui exerceix la tutela, en els supòsits a què fa referència l'article 221-45.

»Article 221-45. Actes que requereixen autorització judicial

»1. Les persones que exerceixen la tutela i l'administració patrimonial necessiten autorització judicial per als actes següents:

»a) Alienar béns immobles, establiments mercantils, drets de propietat intel·lectual i industrial o altres béns de valor extraordinari, i també gravar-los o subrogar-se en un gravamen preexistent, llevat que el gravamen o la subrogació es faci per a finançar l'adquisició del bé.

»b) Alienar drets reals sobre els béns a què fa referència la lletra *a* o renunciar-hi, amb l'excepció de les redempcions de censos.

»c) Alienar o gravar valors, accions o participacions socials. No cal l'autorització, però, per a alienar almenys pel preu de cotització, les accions cotitzades en borsa i els drets de subscripció preferent.

»d) Renunciar a crèdits.

»e) Renunciar a donacions, herències o llegats i acceptar llegats i donacions modals o oneroses.

»f) Donar i prendre diners en préstec o a crèdit, llevat que es constitueixi per a finançar l'adquisició d'un bé.

»g) Atorgar arrendaments sobre béns immobles per un termini superior a quinze anys.

»h) Avalar, prestar fiança o constituir drets de garantia d'obligacions alienes.

»i) Formar part de societats que no limitin la responsabilitat, i també constituir, dissoldre, fusionar o escindir aquestes societats.

»j) Renunciar, assentir a la demanda, desistir o transigir en qüestions relacionades amb els béns o els drets a què fa referència aquest apartat.

»k) Cedir a terceres persones els crèdits que la persona menor d'edat tingui contra qui n'exerceix la tutela o adquirir a títol onerós els crèdits de terceres persones contra la persona menor.

»l) Demanar als prestadors de serveis digitals la cancel·lació de comptes digitals, sens perjudici de la facultat d'instar-ne la suspensió provisional en els termes de l'article 221-39.3.

»2. No cal l'autorització judicial amb relació als béns adquirits per donació o a títol successori si qui ha fet l'atribució patrimonial l'ha exclosa expressament.

»3. Les qüestions relacionades amb els béns o els drets a què fa referència l'apartat 1 no es poden sotmetre a arbitratge.

»Article 221-46. Autorització judicial

»1. L'autorització judicial es concedeix en interès de la persona menor d'edat en cas d'utilitat o necessitat justificades degudament, amb l'audiència prèvia del ministeri fiscal.

»2. L'autorització no es pot concedir de manera general. Això no obstant, es pot atorgar amb aquest caràcter per a una pluralitat d'actes de la mateixa naturalesa o referits a la mateixa activitat econòmica, encara que siguin futurs. En tots els supòsits s'han d'especificar les circumstàncies i característiques fonamentals d'aquests actes.

»3. L'autoritat judicial, si la repercussió econòmica de l'acte de disposició o gravamen que s'ha d'autoritzar supera els 50.000 euros, pot demanar a qui exerceix la tutela un informe tècnic elaborat per una persona professional de l'àmbit econòmic que correspongui, segons la naturalesa de l'acte. Tenen la consideració d'independents les persones imparcials escollides pels col·legis professionals de llistes o censos predeterminats.

»Article 221-47. Denegació de la renúncia d'adquisicions gratuïtes

»La denegació de l'autorització judicial per a les renúncies a què fa referència l'article 221-45.1.e comporta l'acceptació de la transmissió.

»Article 221-48. Actes fets sense autorització judicial

»Els actes fets per qui exerceix la tutela o l'administració patrimonial o especial sense l'autorització judicial, quan sigui necessària, són anul·lables a instància de la nova persona nomenada, o, si no n'hi ha, de les legalment obligades a constituir la tutela, i de la persona menor d'edat, en aquest darrer cas en el termini de quatre anys a partir del moment en què surti de la tutela. També els poden impugnar les persones que succeeixin a títol hereditari la persona en tutela, en el termini de quatre anys a partir de la seva mort o en el temps que resti per a completar-lo si ha començat a córrer abans.

»Article 221-49. Representació legal

»1. La persona nomenada tutora o administradora patrimonial, en l'àmbit de les competències respectives, és la representant legal de la tutelada.

»2. S'exceptuen de la representació legal els actes següents:

- »a) Els relatius als drets de la personalitat, llevat que les lleis que els regulen estableixin una altra cosa.
- »b) Els que pugui fer la persona menor d'edat d'acord amb la seva capacitat natural i els relatius a béns o serveis propis de la seva edat, d'acord amb els usos socials.
- »c) Aquells en els quals hi hagi un conflicte d'interessos amb la persona menor d'edat.

»d) Els relatius als béns exclosos de l'administració de la tutela o de l'administració patrimonial, d'acord amb els articles 221-43 i 221-44.

»Subsecció sisena. Extinció

»Article 221-50. Causes d'extinció

»1. La tutela s'extingeix per les causes següents:

- »a) La majoria d'edat o l'emancipació de la persona tutelada.
- »b) L'adopció de la persona menor d'edat.
- »c) La mort o la declaració de mort o d'absència de la persona menor d'edat.

»2. En cas d'extinció de la tutela, la persona menor d'edat, qui n'exerceix la tutela o qui n'exerceix l'administració patrimonial han de comunicar el fet que l'ha causada al jutjat on es va constituir. També ho pot fer qualsevol altra persona interessada.

»Article 221-51. Rendició final de comptes

»1. En acabar la tutela, qui l'ha exercida o, si escau, aquesta persona i qui ha exercit l'administració patrimonial han de retre comptes finals de la tutela a l'autoritat

judicial en el termini de sis mesos a partir de l'extinció, prorrogables judicialment, per una causa justa, per un altre període de tres mesos com a màxim. L'obligació es transmet a les persones que succeeixin a títol hereditari, si la persona obligada mor abans de la rendició de comptes. En aquest cas, el termini se suspèn entre la defunció i l'acceptació de l'herència.

»2. La persona menor d'edat o, si escau, qui en tingui la representació legal o la succeeixi a títol hereditari pot reclamar la rendició de comptes durant tres anys a partir del venciment del termini que estableix l'apartat 1. El còmput de la prescripció de l'acció no s'inicia fins el moment en què hagi cessat la convivència.

»3. Les despeses necessàries de la rendició de comptes són a càrrec del patrimoni de la persona menor d'edat.

»Article 221-52. Rendició de comptes per cessament en el càrrec

»1. Si abans de l'extinció de la tutela es produeix el cessament de qui l'exerceix o de qui administra el patrimoni, aquestes persones han de retre comptes de llur gestió a l'autoritat judicial que va constituir la tutela, en el termini que estableix l'article 221-51, comptador des del cessament.

»2. Si el cessament de la persona que exerceix la tutela o de la que administra el patrimoni és per mort, correspon a qui les succeeixi a títol hereditari fer la rendició de comptes, i el termini es compta des de l'acceptació de l'herència.

»Article 221-53. Aprovació dels comptes

»1. L'autoritat judicial ha d'aprovar els comptes o denegar-ne l'aprovació, tant si són finals com per raó de cessament, amb la intervenció del ministeri fiscal i l'audiència, segons que correspongui, de la persona menor d'edat, de qui n'exerceix la tutela o de qui n'administra el patrimoni. Amb aquesta finalitat, pot practicar les diligències que estimi pertinents.

»2. L'aprovació dels comptes no impedeix l'exercici de les accions que corresponguin recíprocament a les persones a què fa referència l'apartat 1 per raó de la tutela.

»Article 221-54. Meritació d'interès

»1. Les quantitats acreditades en virtut de la rendició de comptes meriten l'interès legal.

»2. Si el ròssec resultant és a favor de les persones que van ocupar els càrrecs tutelars, l'interès es merita des del moment en què es requereix de pagament la persona menor d'edat, un cop aprovats els comptes i lliurat el patrimoni. Si és en contra d'aquestes persones, l'interès es merita des del moment en què s'aproven els comptes.

»Article 221-55. Desaprovació dels comptes

»Si es denega l'aprovació dels comptes, l'autoritat judicial ho ha de comunicar al ministeri fiscal perquè insti, si escau, les accions pertinents, inclosa la de responsabilitat, i pot demanar garanties per a la protecció de l'interès de la persona menor d'edat a qui en va exercir la tutela o en va administrar el patrimoni, o a qui els succeeixi a títol hereditari.

»Subsecció setena. El consell de tutela

»Article 221-56. Consell de tutela

»En les tuteles deferides per les persones titulars de la potestat parental, d'acord amb el que estableix l'article 221-9, la supervisió de l'exercici de la tutela es pot encomanar a un consell de tutela, que s'ha de constituir i actuar d'acord amb les regles següents:

»a) El consell de tutela ha d'estar compost per un mínim de tres membres, als quals s'han d'aplicar les normes sobre l'aptitud per a exercir càrrecs tutelars, l'excusat per a no exercir-los i la remoció de la tutela. El nomenament dels membres del consell correspon a l'autoritat judicial en l'acte de constitució de la tutela.

»b) El consell de tutela ha d'actuar d'acord amb les normes que estableix l'acte de delació o, si no n'estableix, d'acord amb les que aprovi el mateix consell per al seu funcionament. Així mateix, el consell ha de vetllar pel bon desenvolupament de la tutela i, a aquest efecte, els seus membres han de mantenir una relació regular amb les persones que l'exerceixen. El consell s'ha de reunir com a mínim una vegada l'any per a ésser informat sobre la situació de la persona menor d'edat i perquè li siguin retuts els comptes anuals de la tutela.

»c) Es poden atribuir al consell, si ho estableix l'acte de delació de la tutela, les funcions de resoldre conflictes entre les persones que exerceixen la tutela i d'autoritzar els actes a què fa referència l'article 221-45.

»Secció tercera. La guarda de fet

»Article 221-57. La guarda de fet

»Hi ha guarda de fet en les situacions en què una persona física o jurídica té cura d'una persona menor d'edat, mentre no està en potestat parental o tutela, o quan les persones titulars d'aquestes funcions no les exerceixen.

»Article 221-58. Obligació de comunicar la guarda

»Qui ha acollit transitòriament una persona menor d'edat que ha estat desempaçada per les persones que tenen l'obligació de tenir-ne cura ho ha de comunicar a l'entitat pública competent en matèria de protecció de menors o a l'autoritat judicial en el termini de setanta-dues hores des de l'inici de la guarda.

»Article 221-59. Funcions de la persona que exerceix la guarda de fet

»1. Qui exerceix la guarda de fet ha de tenir cura de la persona menor d'edat i ha d'actuar sempre en benefici d'aquesta persona. Si n'assumeix la gestió patrimonial, s'ha de limitar a fer actes d'administració ordinària.

»2. L'autoritat judicial pot conferir a qui exerceix la guarda de fet de persones en potestat parental o en tutela, si ho sol·licita, les funcions tutelars, sempre que concorrin circumstàncies que ho facin aconsellable. Les funcions tutelars s'atribueixen en un procediment de jurisdicció voluntària, amb l'audiència de les persones titulars de la potestat o tutela, si és possible. Aquesta atribució comporta la suspensió de la potestat parental o tutela.

»Article 221-60. Indemnització

»Qui exerceix la guarda de fet té dret al reemborsament de les despeses i a la indemnització per danys per raó de la guarda, a càrrec dels béns de la persona menor d'edat.

»Article 221-61. Extinció

»1. La guarda de fet s'extingeix per desaparició de les causes que la van motivar, per la declaració de desemparament, pel nomenament d'una persona perquè actuï com a defensora judicial o per la constitució del règim de protecció pertinent.

»2. Si la durada de la guarda de fet ho justifica, l'autoritat judicial pot disposar que la persona que l'exerceix reti comptes de la seva gestió quan la guarda acabi.

»Secció quarta. La protecció de les persones menors d'edat desemparades

»Article 221-62. Concepte de desemparament

»1. Es consideren desemparades les persones menors d'edat que estan en una situació de fet en la qual els manquen els elements bàsics per al desenvolupament integral de llur personalitat o que estan sotmeses a maltractaments físics o psíquics o a abusos sexuals, sempre que per a llur protecció efectiva calgui aplicar una mesura que impliqui la separació del nucli familiar.

»2. L'entitat pública competent ha d'adoptar les mesures necessàries per a assolir la protecció efectiva de les persones menors d'edat desemparades, d'acord amb el que estableixen aquest codi i la legislació sobre la infància i l'adolescència.

»Article 221-63. Declaració de desemparament

»La declaració de desemparament es regeix pel que estableixen aquest codi i la legislació sobre la infància i l'adolescència en allò que fa referència als indicadors de desemparament, el procediment, el règim d'impugnació i la revisió per canvi de circumstàncies.

»Article 221-64. Efectes de la declaració de desemparament

»1. La declaració de desemparament comporta que l'entitat pública competent assumeixi d'una manera immediata les funcions tutelars sobre la persona menor d'edat, mentre no es constitueixi la tutela per les regles ordinàries o mentre no sigui adoptada o reintegrada a qui en tingui la potestat o la tutela, o mentre no s'emancipi o arribi a la majoria d'edat. Aquestes funcions comprenen les mateixes facultats que la tutela ordinària, i s'hi aplica el que estableix la secció segona d'aquest capítol, llevat d'allò que s'oposi a la regulació específica d'aquesta secció o al règim propi de l'entitat pública, d'acord amb la legislació sobre la infància i l'adolescència.

»2. L'assumpció de les funcions tutelars implica la suspensió de la potestat parental o de la tutela ordinària durant el temps d'aplicació de la mesura.

»3. L'entitat pública competent pot demanar, si escau, la privació de la potestat parental o la remoció de la tutela i exercir les accions penals corresponents.

»4. La suspensió o la privació de la potestat parental no afecta les obligacions dels progenitors o d'altres parents de fer tot el que calgui per a assistir les persones menors d'edat i de prestar-los aliments en el sentit més ampli.

»Article 221-65. Dades biogenètiques

»L'entitat pública competent, mentre exerceix les funcions tutelars sobre la persona menor d'edat desemparada, pot sol·licitar les dades biogenètiques dels progenitors, en interès de la seva salut.

»Article 221-66. Canvi de circumstàncies

»Només si s'ha produït un canvi substancial en les circumstàncies que van motivar la declaració de desemparament, els progenitors o els titulars de la tutela que no hagin estat privats de la potestat parental o remoguts de la tutela poden sol·licitar a l'entitat pública competent, dins el termini i amb els requisits i el procediment que estableix la legislació sobre la infància i l'adolescència, que deixi sense efecte aquesta declaració.

»Article 221-67. Guarda per l'entitat pública

»1. L'entitat pública competent assumeix la guarda de les persones menors d'edat si li ho demanen els progenitors o els titulars de la tutela perquè concorren circumstàncies greus i alienes que els impedeixen temporalment de complir les funcions de guarda. Pel que fa a la possibilitat d'aplicar una mesura protectora, hom s'ha d'atenir al que estableix la legislació sobre la infància i l'adolescència.

»2. La guarda no afecta les obligacions dels progenitors o d'altres parents de fer tot el que calgui per a assistir les persones menors d'edat i de prestar-los aliments en el sentit més ampli.

»Article 221-68. Mesures de protecció

»Les mesures de protecció de les persones menors d'edat en situació de desemparament, el procediment per a adoptar-les i revisar-les, el règim de recursos i les causes de cessament són els que estableix la legislació sobre la infància i l'adolescència.

»Article 221-69. Règim de relacions personals

»1. La declaració de desemparament i l'aplicació consegüent d'una mesura de protecció no han d'impedir les relacions personals de la persona menor d'edat amb els seus familiars, llevat que l'interès superior faci aconsellable limitar-les o excloure-les.

»2. En els casos en què hi hagi indicis de violència familiar o masclista per part dels familiars de la persona menor d'edat és aplicable el que estableixen els articles 233-11.3 i 4 i 236-5.3 i 4.

»Article 221-70. L'acolliment familiar com a mesura de protecció

»1. En cas de desemparament d'una persona menor d'edat, l'administració pública competent pot acordar com a mesura de protecció l'acolliment familiar simple o permanent. La persona o família acollidora ha de vetllar per la persona menor d'edat, tenir-la en la seva companyia, alimentar-la, educar-la i procurar-li una formació integral, sempre sota la vigilància, l'assessorament i l'ajut de l'organisme competent.

»2. La persona o família acollidora assumeix la guarda i l'exercici ordinari de les funcions tutelars personals per delegació de l'administració pública competent.

»3. El procediment per a formalitzar i revisar la mesura d'acolliment familiar, el règim de recursos i les causes de cessament són els que estableix la legislació sobre la infància i l'adolescència.

»Capítol II. Suports a l'exercici de la capacitat jurídica

»Secció primera. Principis generals

»Article 222-1. Dret al suport

»2. Tota persona té dret a accedir a suports individualitzats i adaptats a la seva situació per a prendre decisions amb efectes jurídics en condicions d'igualtat.

»3. El fet de disposar de suports en la presa de decisions no comporta cap limitació de la capacitat jurídica de la persona.

»4. Tota persona té dret a escollir el seu propi projecte de vida i a accedir als serveis comunitaris ordinaris.

»Article 222-2. Accessibilitat i ajustos raonables per a la presa de decisions

»1. Tota persona té dret a gaudir de mesures d'accessibilitat universal que li permetin d'exercir la seva capacitat jurídica per a prendre decisions amb efectes jurídics en condicions d'igualtat.

»2. Si les mesures d'accessibilitat universal no són suficients, tota persona té dret als ajustaments raonables pertinents, i si això tampoc no és suficient té dret a disposar del suport necessari, d'acord amb el que estableixen aquest codi i la legislació processal.

»Article 222-3. Àmbit dels suports

»1. El suport per a l'exercici de la capacitat jurídica té per objecte la presa de decisions amb efectes jurídics, tant de l'àmbit personal com patrimonial.

»2. L'accés i la participació en condicions d'igualtat en l'àmbit de la justícia són regulats per la legislació processal.

»3. L'assistència personal per a la promoció de l'autonomia personal i per a l'atenció en les situacions de dependència, els drets a la informació i a l'autonomia en l'àmbit de la salut i el règim de finançament de la prestació del suport són regulats per les normatives específiques corresponents.

»4. La prestació dels suports per a l'exercici de la capacitat jurídica per mitjà de l'administració pública competent en matèria de serveis socials és regulada per la normativa específica.

»Article 222-4. Abast dels suports

»1. El suport per a l'exercici de la capacitat jurídica de la persona consisteix en l'ajut a la manifestació de la voluntat, a la presa de decisions amb efectes jurídics i a la configuració de la voluntat de la persona.

»2. El suport a la manifestació de la voluntat de la persona té per objecte fer possible l'exteriorització de la voluntat ja formada en cas que, per les seves circumstàncies personals, la persona requereixi l'ajut d'una altra per a fer plenament comprensible aquesta voluntat.

»3. El suport a la persona per a la presa de decisions amb efectes jurídics consisteix, entre d'altres, en les activitats següents:

»a) Acompanyar-la perquè desenvolupi relacions socials que li permetin d'exercir la seva autonomia i accedir a recursos addicionals de suport.

»b) Proporcionar-li d'una manera adequada informació sobre qüestions del seu interès.

»c) Orientar-la sobre els seus drets i com fer-los efectius.

»d) Ajudar-la a comprendre els actes jurídics i llurs conseqüències.

»e) Assistir-la en la consideració d'opcions i fer-li recomanacions amb relació a un determinat acte jurídic.

»f) Facilitar-li que arribi a acords amb terceres persones i que es facin efectius.

»4. El suport a la configuració de la voluntat de la persona implica la intervenció de qui el presta en la realització d'actes jurídics, donant-hi la conformitat quan això s'estableixi com a requisit d'eficàcia o actuant en nom o per compte de la persona que necessita el suport, si el suport inclou la representació.

»Article 222-5. Tipus de suports

»1. Els suports són formalitzats o no formalitzats.

»2. Els suports formalitzats són les assistències i els mandats o poders preventius constituïts en escriptura pública i les assistències constituïdes judicialment.

»3. Els suports no formalitzats són els que es presten transitòriament mentre no es constitueix el suport formalitzat que estableix la llei.

»Article 222-6. Voluntarietat dels suports

»1. La voluntat de la persona determina l'establiment, el contingut, l'exercici i l'abast del suport que ha de rebre, sempre que:

»a) Es correspongui amb una voluntat lliure d'influències indegudes o de situacions d'abús.

»b) No sigui el resultat d'una circumstància clínica que limita el ple coneixement de la seva situació i les seves necessitats, amb risc greu per a la seva persona o per als tercers, o no sigui el resultat d'una condició que provoca la negació de la seva situació i les seves necessitats i que afecta el seu discerniment.

»2. Excepcionalment, si és impossible de conèixer la voluntat de la persona o la voluntat està afectada per alguna de les causes a què fa referència l'apartat 1 i cal prendre alguna decisió amb efectes jurídics que la concerneixi, l'autoritat judicial ha d'establir d'una manera motivada el suport necessari, d'acord amb els articles 222-36 a 222-41.

»Article 222-7. Caràcter gratuït dels suports

»1. L'exercici de les funcions de suport és gratuït, llevat dels casos en què s'estableix expressament una remuneració. Tanmateix, la persona que presta el suport té dret al reemborsament de les despeses i a la indemnització per danys per raó del seu exercici, a càrrec del patrimoni de la persona que el rep, sempre que no pugui rescabalar-se'n per cap altre mitjà.

»2. Si les funcions de suport són exercides per l'Administració pública, directament o indirectament mitjançant una persona jurídica, la persona que rep el suport

pot haver de participar en el finançament del servei públic, d'acord amb la normativa específica en matèria de serveis socials.

»Article 222-8. Deures generals en la prestació de suport

»1. El suport s'ha de prestar amb lleialtat a la persona i amb respecte a la seva dignitat, la seva autonomia individual, els seus valors i les seves creences, i en especial a la seva voluntat i les seves preferències.

»2. En la prestació del suport, s'ha de procurar la plena participació i inclusió de la persona a la societat i vetllar pel seu benestar, el respecte de la diferència, la no-discriminació i la igualtat d'oportunitats.

»3. Les funcions de suport s'exerceixen amb la diligència pròpia d'una persona raonable, d'acord amb les circumstàncies personals o professionals, i dins els límits fixats per l'acord o la resolució que ha establert el suport.

»4. La persona que presta el suport respon dels danys causats per l'incompliment dels seus deures de lleialtat i diligència. L'acció per a reclamar la responsabilitat prescriu al cap de tres anys de la rendició final de comptes.

»Article 222-9. Eficàcia dels actes duts a terme amb suport

»Els efectes dels actes duts a terme amb suport a l'exercici de la capacitat jurídica recauen exclusivament en la persona a qui es presta el suport.

»Article 222-10. Mediació

»1. Els desacords que puguin sorgir amb relació a la constitució i l'exercici dels suports poden ésser objecte de mediació i dels altres mecanismes de resolució de conflictes pertinents.

»2. L'autoritat judicial pot derivar les parts a una sessió prèvia obligatòria sobre mediació perquè en coneguin el valor, els avantatges, els principis i les característiques.

»Secció segona. Suports no formalitzats

»Article 222-11. Contingut

»Els suports no formalitzats són aquells en què una persona, sense exercir un suport formalitzat, n'ajuda i aconsella una altra i fa actes de tràmit en representació seva, els quals tràmits no poden comportar un canvi significatiu en la forma de vida de qui rep el suport ni poden tenir una rellevància econòmica especial. El suport s'ha de formalitzar sempre que es tracti d'actes o tràmits amb entitats financeres, autoritats judicials, registres i notaris.

»Article 222-12. Exercici

»1. Poden prestar suports no formalitzats una o diverses persones físiques.

»3. El suport que consisteix a fer actes de tràmit d'acord amb els usos socials es regeix, en tot allò que no estableix aquest capítol, per les normes del mandat o de la gestió sense mandat d'afers aliens, segons escaigui.

»4. L'abast i l'exercici del suport han de respondre en tot moment a la voluntat de la persona a qui es presta.

»5. L'autoritat judicial, d'ofici o a instància del ministeri fiscal, de la mateixa persona afectada o de les que li presten suports formalitzats o estiguin legitimades per a demanar-ne la constitució, pot requerir en qualsevol moment a la persona que presta un suport no formalitzat que informi i, si escau, reti comptes de la seva actuació i establir les salvaguardes que consideri necessàries.

»Article 222-13. Extinció

»1. Els suports no formalitzats s'extingeixen per:

»a) La voluntat de la persona a qui es presten.

»b) L'acabament de l'afer en el qual s'actua.

»c) L'adopció d'altres tipus de suports formalitzats o no formalitzats que hi són incompatibles.

»d) La impossibilitat de la persona que els presta o la seva renúncia a continuar prestant-los.

»e) La defunció de la persona que presta el suport o la de qui el rep.

»2. En cas de defunció, impossibilitat o renúncia de la persona que presta el suport, l'autoritat judicial ha de prendre les mesures necessàries per a evitar perjudicis a la persona que el rebia.

»3. Si l'exercici del suport no formalitzat ho requereix, les persones a què es refereix l'article 222-12.5 i les que succeeixen a títol hereditari la persona que ha rebut el suport poden requerir la rendició de comptes.

»Secció tercera. Els suports preventius

»Article 222-14. Concepte

»1. Els suports preventius són els que constitueix la persona preveient que els pot necessitar per a tenir cura dels seus interessos personals o patrimonials.

»2. En els suports preventius, la persona planifica i expressa la seva voluntat, les seves preferències i els seus desitjos en qualsevol àmbit de la seva vida i designa les persones encarregades de fer-los valer i de tenir cura dels seus afers i les que han de supervisar l'actuació d'aquestes persones.

»3. La constitució i l'eficàcia dels suports preventius en cap cas no exclou l'exercici de la capacitat jurídica de la persona que els constitueix.

»Article 222-15. Modalitats i règim jurídic

»1. Els suports preventius es constitueixen per mitjà d'un contracte de mandat entre la persona que ha de prestar el suport i la que l'ha de rebre o per mitjà d'un poder atorgat per la que l'ha de rebre.

»2. Els suports preventius han d'expressar si tindran eficàcia o si s'atorguen amb eficàcia immediata, i l'eficàcia es manté quan la persona que constitueix el suport el necessita per a exercir la seva capacitat.

»3. La persona pot concloure diversos mandats o atorgar diversos poders preventius, de caràcter tant general com especial.

»4. Els suports preventius són sempre revocables per la persona mandant o poderdant mentre tingui capacitat per a comprendre el significat i les conseqüències de la revocació.

»5. Els suports preventius es regulen per les disposicions d'aquest capítol i, supletòriament, per les del contracte de mandat en allò que el contracte, el poder o les disposicions imperatives no estableixen.

»Article 222-16. Mandat preventiu

»1. En el contracte de mandat preventiu, la persona mandant encarrega a la mandatària la cura dels seus afers amb l'abast establert en el contracte i l'apodera a aquest efecte.

»2. La persona mandatària s'obliga, en virtut del contracte, a complir els deures de cura i a gestionar els afers de la mandant en els àmbits acordats, de conformitat amb les instruccions donades per la persona mandant i la millor interpretació de la seva voluntat.

»Article 222-17. Poder preventiu

»1. En el poder preventiu, la persona poderdant faculta l'apoderada per a actuar en el seu nom i interès, en els àmbits establerts en el poder, a partir del moment en què aquest hagi de produir efectes.

»2. La persona apoderada resta obligada a prestar suport a la poderdant en els àmbits establerts en el poder i a atendre les instruccions donades tan bon punt hagi començat a exercir qualsevol de les facultats conferides, llevat que n'ignori l'existència. La seva actuació s'ha d'orientar sempre a reforçar l'autonomia i la participació activa de la persona poderdant en els àmbits que la concerneixen.

»Article 222-18. Inici d'eficàcia

»1. Els suports preventius s'atorguen amb eficàcia immediata o diferida.

»2. En els suports preventius d'eficàcia diferida, l'atorgant disposa que el suport s'ha d'activar quan sigui necessari i pot establir les circumstàncies que determinen aquesta necessitat i la manera d'acreditar-les. A aquest efecte, es pot preveure que s'hagi d'atorgar una acta notarial que, a més del judici del notari, incorpori un informe pericial que avaluï les circumstàncies personals, socials i de l'entorn de la persona i la necessitat del suport. A manca de previsió, la persona apoderada pot fixar l'inici de la seva comesa sota la seva responsabilitat. En tots els casos, s'ha d'informar sense dilació de l'activació del suport a les persones que exerceixen la funció de supervisió.

»3. En els suports preventius, l'actuació de la persona apoderada s'ha de subjectar a les salvaguardes que estableixen el títol de constitució o la llei des del moment en què comença a exercir-se el poder, llevat, pel que fa a l'exigència d'autoritzacions, que consti l'assentiment de l'atorgant a la realització dels actes de qui presta el suport.

»Article 222-19. Àmbit i extensió dels poders

»1. Els poders atorgats en els suports preventius són generals o especials, segons l'abast de les facultats conferides a la persona apoderada.

»2. El poder general ha de comprendre totes les facultats legalment delegables en l'àmbit personal i patrimonial, incloses les facultats per a les quals la llei exigeix un mandat exprés, sense que calgui enumerar les de la persona apoderada. Els poders també es poden atorgar amb caràcter general respecte d'un o més negocis o objectes determinats.

»3. El poder especial ha d'atribuir a la persona apoderada facultats concretes respecte d'algun interès específic de qui l'atorga.

»4. En els poders preventius, resten excloses l'autocontractació i l'atribució de facultats de disposició a títol gratuït, o de garantia personal o real, llevat que sigui per a actes concrets que han de constar en el poder.

»Article 222-20. Exercici del suport

»1. En l'exercici de les seves funcions, la persona mandatària o apoderada sempre que sigui possible ha d'informar la mandant o poderdant regularment i fer-li consultes, i ha d'actuar amb la diligència indicada en el contracte o el poder, o, si no s'ha establert, amb el que és exigible a una persona raonable, d'acord amb les seves circumstàncies personals o professionals.

»2. La persona mandatària o apoderada s'ha d'ajustar a les instruccions de la mandant o poderdant, incloent-hi les seves voluntats i preferències i els seus desitjos manifestats prèviament. Aquestes instruccions són oposables a terceres persones si consten en el poder o si les coneixien o les haurien pogut conèixer emprant una diligència adequada a la naturalesa de l'afer.

»3. La persona mandant o poderdant pot condicionar l'exercici de determinades facultats a requisits previs o posteriors, com ara la taxació, l'autorització de qui supervisi, la comunicació posterior a qui supervisi o qualsevol altra actuació que estimi convenient. Si és un condicionant previ, n'ha de constar fefaentment el compliment per a l'atorgament de l'acte. Si és posterior, s'ha de comunicar de la mateixa forma a qui correspongui.

»4. L'exercici del suport és remunerat si així s'ha establert en el contracte o en el poder o si ho acorden les parts amb posterioritat.

»Article 222-21. Pluralitat de persones

»1. En cas de pluralitat de persones mandatàries o apoderades en el mateix contracte o poder, a manca de previsió s'entén que aquestes persones poden actuar indistintament per als actes d'administració ordinària i que han de fer-ho conjuntament per als d'administració extraordinària.

»2. Si les persones mandatàries o apoderades han d'actuar conjuntament i una d'elles cessa en les seves funcions, les persones restants continuen actuant amb caràcter mancomunat. Si només en queda una, pot actuar per si sola.

»3. Cadascuna de les persones mandatàries o apoderades ha d'informar les altres de la seva actuació i les seves gestions dins d'un termini raonable.

»Article 222-22. Delegació i substitució en l'exercici del suport

»1. La persona mandatària o apoderada no pot delegar les seves funcions, llevat d'autorització expressa, i respon sempre de la gestió de la persona delegada que hagi designat.

»2. La delegació feta per la persona mandatària o apoderada s'extingeix amb l'extinció del contracte o el poder.

»3. La persona mandant o poderdant pot designar-ne de substitutes per a exercir el suport i autoritzar la mandatària o apoderada perquè faci efectiva la substitució quan s'esdevinguin les circumstàncies previstes en el contracte o en el poder, o, si han estat facultades per a fer-ho, quan ho estimin convenient. La substitució és efectiva amb l'acceptació del càrrec per part de la persona substituïda.

»Article 222-23. Interpretació i canvi de circumstàncies

»1. Els suports preventius s'han d'interpretar d'acord amb la voluntat expressada per l'atorgant en el contracte o el poder, però atenent les seves circumstàncies en el moment d'exercir-los.

»2. Els suports preventius mantenen llur eficàcia encara que la situació i les circumstàncies personals de les persones a qui es presten variïn posteriorment, mentre no siguin revocats, s'extingeixin per altres causes o siguin complementats o substituïts per altres tipus de suport. Les persones que presten el suport tenen el deure d'instar-ne la modificació o substitució si per la variació de les circumstàncies ha deixat d'ésser suficient o adequat.

»Article 222-24. Extralimitació

»Els actes fets per la persona que presta el suport sense poder suficient únicament vinculen la mandant o poderdant:

»a) Si la persona mandant o poderdant els ratifica.

»b) Si l'autoritat judicial, a instància de la part interessada, en declara el caràcter vinculant ateses les circumstàncies en què ha actuat la persona mandatària o apoderada i sempre que ho hagi fet amb la millor interpretació possible de la voluntat, les preferències i els desitjos manifestats prèviament per la mandant o poderdant i tenint en compte si hi ha oposició expressa d'aquesta persona.

»Article 222-25. Extinció

»1. Els suports preventius s'extingeixen per:

»a) Les causes que estableix el títol de constitució.

»b) La revocació del mandat o del poder per part de la persona mandant o poderdant o de l'autoritzada expressament a aquest efecte. La revocació s'ha de notificar notarialment a la persona mandatària o apoderada.

»c) El desistiment de la persona mandatària o apoderada, notificat per mitjans fefaents. Si no se n'havia previst la substitució, la persona que desisteix ha de continuar la gestió començada per a evitar perjudicis a la mandant o poderdant mentre no es constitueixi o esdevingui operatiu cap altre suport formalitzat.

»d) La declaració de concurs de la persona que presta el suport, pel que fa a les facultats patrimonials, llevat que qui el rep ho hagués disposat altrament.

»e) La separació legal o de fet amb trencament de la comunitat de vida, el divorci, la nul·litat del matrimoni o l'extinció de la relació de parella estable, si el suport és prestat pel cònjuge o la parella, si no hi ha la voluntat contrària de la persona mandant o poderdant.

»f) La mort o la declaració de mort o d'absència de la persona que presta el suport o de qui el rep. En cas que aquestes causes d'extinció afectin la persona mandant o poderdant, la part que prestava el suport ha de continuar la gestió començada fins que els representants de la persona absent o els successors de la difunta la puguin assumir.

»g) L'extinció de la persona jurídica que presta el suport, si no la succeeix una altra que assumeixi les seves funcions.

»h) La remoció de la persona mandatària o apoderada per part de l'autoritat judicial o, si així s'hagués previst expressament, per part de les persones que supervisen l'exercici del suport.

»2. Les causes d'extinció relatives a la persona mandatària o apoderada no extingeixen el suport preventiu si el suport és exercit per una pluralitat de persones i les restants continuen en exercici, i tampoc si s'ha previst substituir la persona que el prestava i la substitució és efectiva.

»3. Els suports preventius no s'extingeixen per l'establiment posterior d'altres suports voluntaris, llevat que es disposi contràriament. Si el suport posterior és judicial, és aplicable el que estableix l'article 222-40.2.

»4. El cessament de qualsevol persona en l'exercici d'un poder preventiu s'ha de notificar als registres on el suport és inscrit i a la notaria on es conserva la matriu del poder.

»Article 222-26. Forma i publicitat

»1. Els suports preventius i llurs modificacions s'han d'atorgar en escriptura pública.

»2. L'atorgament dels suports preventius i llurs modificacions i extincions s'han d'inscriure en el Registre Civil i en el Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica, i també al registre de la propietat competent segons les previsions de la legislació hipotecària. També s'ha de fer constar en aquests registres l'activació dels suports d'eficàcia diferida.

»3. La persona mandant o poderdant té dret a obtenir una còpia accessible i comprensible del document notarial que estableix el suport, i també de les eventuais modificacions o extincions.

»Secció quarta. L'assistència

»Subsecció primera. Disposicions generals

»Article 222-27. Concepte

»1. L'assistència és un tipus de suport formalitzat que es presta a una persona major d'edat perquè pugui exercir la seva capacitat jurídica en condicions d'igualtat.

»2. L'assistència pot abastar tant l'àmbit personal com el patrimonial, i pot tenir per objecte prestar el suport per a un afer concret, ocasional o recurrent o d'una manera continuada en el temps.

»Article 222-28. Constitució

»1. L'assistència es pot constituir:

»a) Per acord entre la persona que ha de rebre el suport i les que l'han de prestar, en els termes de l'article 222-33.

»b) Judicialment, a instància de la persona que requereix el suport o de les altres legitimades.

»2. Quan hi ha un suport preventiu o una assistència notarial, la constitució judicial d'assistència només escau si aquests són insuficients o no funcionen adequadament.

»Article 222-29. Modalitats

»1. L'assistència d'acompanyament consisteix a aconsellar la persona en la presa de decisions.

»2. L'assistència de cooperació requereix la intervenció de la persona que la presta per a l'eficàcia dels actes jurídics. En l'assistència de cooperació s'han d'establir expressament els àmbits en els quals l'assistent ha de prestar conformitat als actes de la persona assistida. L'assistent pot confirmar els actes fets sense la seva intervenció en la forma prevista.

»3. L'assistència de representació faculta l'assistent per actuar en nom o per compte de la persona assistida. L'assistència de representació no limita les facultats de la persona assistida d'actuar per si mateixa, tret que s'hagi establert altrament d'una manera expressa en l'acord notarial o en la resolució judicial que la constitueix. L'assistència judicial de representació que inclou limitacions de caràcter permanent a les facultats d'actuació de la persona assistida és excepcional, i només es pot referir a tipus d'actes o de béns determinats.

»4. Una mateixa assistència pot incloure funcions d'acompanyament, de cooperació o de representació en àmbits diversos si així s'acorda o s'estableix en la seva constitució atesa la voluntat de la persona i les seves necessitats de suport.

»Article 222-30. Remuneració

»1. L'acord o la resolució de constitució de l'assistència poden fixar una remuneració per a l'assistent si el patrimoni o els recursos de la persona assistida ho permeten i establir criteris per a actualitzar-ne o modificar-ne la quantia.

»2. La quantia de la remuneració també pot ésser modificada per nou acord entre les parts o per resolució judicial si és excessiva o insuficient per haver sobrevingut variacions substancials en el patrimoni o els recursos de la persona assistida o en les circumstàncies en què es presta l'assistència.

»Article 222-31. Extinció

»1. L'assistència s'extingeix per les causes següents:

»a) Per la mort o la declaració de mort o d'absència de la persona assistida.

»b) Per resolució judicial, a instància de la persona assistida o de la legitimada per a constituir l'assistència si han desaparegut les circumstàncies que la van determinar o si les necessitats de suport han disminuït fins al punt de fer-la prescindible.

»2. L'assistència constituïda per acord notarial s'extingeix també:

»a) Per voluntat de la persona assistida, notificada fefaentment a l'assistent.

»b) Per cessament en les funcions de suport de totes les persones assistents i de les designades substitutes.

»3. L'extinció de l'assistència pels supòsits a què fa referència l'apartat 2 no exclou, si escau, la constitució d'una de nova per acord notarial o per resolució judicial.

»4. Si l'assistència esdevé insuficient o inadequada s'ha de modificar d'acord amb el que estableix l'article 222-46.

»Subsecció segona. Assistència constituïda per acord notarial de suport

»Article 222-32. Acta prèvia

»1. L'assistència per acord notarial requereix l'atorgament d'una acta prèvia, tret que es tracti d'una assistència d'acompanyament.

»2. L'acta prèvia té per objecte acreditar les circumstàncies personals que garanteixin que l'assistència que es pretén constituir es fa d'acord amb la voluntat, les preferències i els desitjos de la persona assistida i que aquesta persona en coneix suficientment l'abast i les conseqüències.

»3. Les manifestacions de les persones i els professionals de tot tipus es poden consignar d'una manera separada en l'acta prèvia, i també s'hi poden incorporar els informes pluridisciplinaris que es considerin necessaris. Si es tracta d'una assistència de representació, s'ha d'incorporar un inventari de béns, llevat que es limiti a determinats béns identificats.

»4. L'escriptura de constitució de l'assistència s'ha de formalitzar a continuació del tancament de l'acta prèvia davant del mateix notari.

»Article 222-33. Constitució

»1. L'assistència per acord notarial es constitueix en escriptura pública atorgada per la persona que requereix suport i per les que l'han de prestar.

»2. L'escriptura ha de fer referència a la declaració, feta en l'acta prèvia, segons la qual la persona assistida coneix suficientment l'abast i les conseqüències de la constitució de l'assistència.

»3. L'escriptura ha d'indicar la modalitat d'assistència que es constitueix i el seu àmbit operatiu atenent la voluntat de la persona assistida. També s'hi poden establir les disposicions i les salvaguardes addicionals a les legals que es considerin escassants per al seu funcionament i s'hi han de designar les persones que assumeixen la funció de supervisió.

»4. Si no s'ha qualificat la modalitat d'assistència, es presumeix que és d'acompanyament.

»5. En l'assistència de cooperació s'han d'establir expressament els àmbits en què l'assistent ha de prestar conformitat als actes de la persona assistida.

»6. L'assistència representativa ha d'expressar si comporta autolimitació de facultats a la persona assistida i si l'assistent necessita cap autorització per a dur a terme determinats actes.

»7. L'assistència constituïda posteriorment substitueix l'anterior en tot allò que la modifiqui o hi sigui incompatible.

»8. L'assistència constituïda notarialment s'extingeix per les causes següents:

a) Per defunció de la persona assistida o de l'assistent, llevat que en aquest darrer cas s'hagi previst un mecanisme de substitució.

b) Per revocació expressa de l'assistent per mitjà d'una nova escriptura pública, quan així ho decideixi la persona assistida amb plena llibertat i coneixement de causa.

c) Per desaparició sobrevinguda de la necessitat d'assistència.

d) Per acord entre les parts si així s'ha previst en l'escriptura de constitució.

e) Per detecció d'actuacions contràries a la voluntat, els interessos o el benestar de la persona assistida, especialment en cas d'abús, conflicte d'interessos o influència indeguda, si així es declara per resolució judicial o intervenció notarial motivada.

»Article 222-34. Publicitat

»La constitució, modificació o revocació de l'assistència feta per acord notarial s'ha de comunicar al Registre civil i al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica, com també al registre de la propietat corresponent, d'acord amb la legislació hipotecària.

»Article 222-35. Designació preventiva

»1. Les persones majors d'edat poden designar en escriptura pública les que en cas d'una futura constitució judicial d'assistència, i als efectes del que estableix l'article 222-38, han d'ésser nomenades amb preferència a d'altres. En cas que escaigui nomenar persones substituïdes, si no s'especifica l'ordre de substitució es prefereix la que consta com a designada en primer lloc.

»2. La designació preventiva no requereix l'acta prèvia que estableix l'article 222-32, i s'ha de comunicar al Registre civil i al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica.

»Subsecció tercera. Assistència constituïda judicialment

»Article 222-36. Constitució

»1. Es pot sol·licitar la constitució judicial d'assistència per a les persones majors d'edat que requereixen suport per a exercir llur capacitat jurídica en condicions d'i-

gualtat. També es pot sol·licitar la constitució d'assistència per a les persones menors d'edat no emancipades de més de disset anys si s'acredita que requeriran suport en arribar a la majoria d'edat. En aquest cas, l'assistència és eficaç des de la majoria d'edat.

»2. Estan legitimats per a sol·licitar la constitució judicial de l'assistència pel procediment de jurisdicció voluntària la persona que requereix el suport, el ministeri fiscal, el cònjuge no separat legalment o de fet, el convivent en parella estable i els descendents, ascendents o germans de la persona concernida i qualsevol altra persona que li presti un suport continuat. També ho està l'entitat pública competent si l'assistència s'ha de constituir per a menors deseparats que hagin de requerir suport en arribar a la majoria d'edat.

»3. Qualsevol persona està facultada per a posar en coneixement del ministeri fiscal els fets determinants d'una situació que requereix la constitució judicial d'assistència. Les autoritats i el personal funcionari públic que per raó de llurs càrrecs coneixen aquests fets n'han d'informar el ministeri fiscal.

»Article 222-37. Pla d'assistència

»1. A la sol·licitud s'hi ha de descriure un pla d'assistència, que ha de respectar la voluntat, les preferències i els desitjos de la persona que ha d'ésser assistida, sempre que es corresponguin amb una voluntat lliure d'influències i no siguin el resultat d'una simptomatologia clínica que limita el ple coneixement de la seva situació i les seves necessitats.

»2. En el pla d'assistència s'hi ha d'indicar:

a) Les persones que es proposen per a prestar l'assistència.

b) L'abast i les funcions de l'assistència demanada, d'acord amb el que estableix l'article 222-29 i detallant els àmbits i els tipus d'actes en què l'assistent ha d'intervenir.

c) El règim de comunicació entre l'assistent i la persona assistida i com s'ha de dur a terme.

d) Les propostes adreçades a millorar l'autonomia de la persona assistida, sempre que sigui possible.

e) Les salvaguardes que es proposen, i, en particular, les persones que podrien encarregar-se de la supervisió.

f) La remuneració de l'assistent, si s'escau.

»Article 222-38. Designació de l'assistent

»1. Per a designar l'assistent s'han de tenir en compte la voluntat, les preferències i els desitjos de la persona que ha d'ésser assistida.

»2. Quan no es pugui conèixer la voluntat de la persona que ha d'ésser assistida, la designació s'ha de basar en la millor interpretació de la seva voluntat, les seves preferències i els seus desitjos, d'acord amb la seva trajectòria vital, les manifestacions de voluntat prèvies en contextos similars, la informació que tenen les persones de confiança i qualsevol altra consideració pertinent.

»3. Excepcionalment, i amb una resolució motivada, es pot prescindir del que ha manifestat la persona que ha d'ésser assistida quan s'acrediten circumstàncies greus desconegudes per ella o quan en el cas de nomenar la persona que ella ha indicat s'esdevé una situació de risc d'abús, conflicte d'interessos o influència indeguda. En aquest cas, l'autoritat judicial ha de nomenar la persona de l'entorn familiar o comunitari que consideri més idònia, que no pot haver estat exclosa per la persona que ha de rebre l'assistència.

»4. Si no hi ha persones de l'entorn familiar o comunitari o si l'autoritat judicial considera que aquestes persones no poden assumir l'assistència d'una manera adequada, l'autoritat judicial pot nomenar una persona jurídica sense ànim de lucre, pública o privada, que la pugui assumir satisfactòriament.

»5. L'autoritat judicial pot tenir en compte per a designar l'assistent les propostes que els progenitors o el cònjuge o convivent en unió estable de parella de la persona que ha d'ésser assistida hagin pogut fer en testament o escriptura pública.

»Article 222-39. Designació de més d'una persona

»1. L'autoritat judicial pot designar més d'una persona per a prestar l'assistència si la voluntat i les necessitats de la persona que ha d'ésser assistida ho requereixen. En particular, pot separar l'assistència personal i la patrimonial.

»2. Quan l'autoritat judicial encarrega l'assistència a més d'una persona, la resolució ha d'establir el règim de funcionament, les funcions assignades a cadascun dels assistents i el mode de resolució dels desacords, amb especial atenció a la coordinació i comunicació entre les persones designades.

»Article 222-40. Contingut

»1. La resolució que constitueix l'assistència n'estableix l'abast i les funcions d'acord amb el que disposa l'article 222-29. L'autoritat judicial ha de tenir en compte les propostes formulades en el pla d'assistència, que pot modificar, ampliar o concretar tenint en compte la voluntat, les preferències i els desitjos de la persona assistida sempre que les necessitats d'aquesta persona ho requereixin.

»2. La resolució judicial ha d'extingir de manera expressa les mesures de suport establertes anteriorment que siguin incompatibles.

»Article 222-41. Inscripció registral

»La resolució judicial de nomenament de l'assistent i la seva acceptació s'han de comunicar al Registre Civil, i es poden també comunicar al Registre de la Propietat, d'acord amb la legislació hipotecària, a l'efecte de la inscripció.

»Secció cinquena. Les salvaguardes

»Subsecció primera. Disposicions generals

»Article 222-42. Concepte

»Són salvaguardes totes les mesures adreçades a garantir que els suports es constitueixen i s'exerceixen adequadament, d'acord amb la llei i la voluntat, les preferències i els desitjos de la persona a qui es presten, amb proporcionalitat i sense abús, conflicte d'interessos o influència indeguda.

»Article 222-43. Establiment i vigència

»1. Poden establir salvaguardes:

»a) La mateixa persona afectada, en els suports constituïts voluntàriament o en les designacions preventives.

»b) L'autoritat judicial, en qualsevol modalitat de suport, ateses les circumstàncies.

»2. L'ordenació expressa de salvaguardes en constituir-se un suport o amb posterioritat no exclou l'aplicació de les establertes per la llei.

»3. Les salvaguardes tenen efecte durant tot el període de vigència del suport, des de la constitució fins a l'extinció, i poden ésser modificades per a adaptar-les a les circumstàncies canviants de la persona.

»Article 222-44. Tipus de salvaguardes

»Les salvaguardes poden consistir en:

»a) La pràctica d'audiències, l'obtenció d'informes i la pràctica de les diligències necessàries per a determinar la idoneïtat de la persona que ha de prestar el suport.

»b) La formalització d'un inventari o la prestació de caució en la constitució del suport o amb posterioritat.

»c) La pràctica d'audiències i de les diligències necessàries per a determinar si la persona que presta el suport actua d'acord amb el seu mandat.

»d) La rendició de comptes i el subministrament d'informació relativa a la prestació del suport.

»e) L'autorització per a fer determinats actes.

»f) La remoció de la persona que presta el suport.

»g) La revisió periòdica dels suports.

»h) La impugnació dels actes duts a terme sense suport.

»i) El nomenament d'una persona perquè actuï com a defensora judicial.

»j) Altres mesures de control que pugui adoptar la mateixa persona o l'autoritat judicial d'acord amb l'article 222-45.

»Article 222-45. Mesures de control

»1. La persona que ha de rebre el suport, en els actes de la seva constitució voluntària, pot establir les mesures de control que consideri pertinents, sense més limitacions que les que estableix aquest codi.

»2. L'autoritat judicial, d'ofici o a instància del ministeri fiscal, de la persona que rep el suport o de les que el presten, o de les persones legitimades per a demanar-ne la constitució, pot acordar en qualsevol moment les mesures que estimi necessàries per a controlar-ne el bon funcionament, escoltant en tot cas la persona concernida, si les mesures de control previstes per aquesta persona fossin inadequades o insuficients.

»Article 222-46. Modificació dels suports

»1. Els suports han d'ésser modificats si esdevenen inadequats o insuficients per variació de les circumstàncies o de les necessitats de la persona que els rep. Les persones que presten el suport o que en supervisen l'exercici tenen en aquests casos el deure d'instar-ne la modificació.

»2. Si el suport s'ha constituït voluntàriament, el contingut pot ésser modificat mitjançant un nou acord amb els requisits de l'article 222-33. Aquesta modificació s'ha de notificar a les persones que supervisen l'exercici del suport.

»3. Si el suport no es modifica d'acord amb el que estableix l'apartat 2, i també quan s'ha constituït judicialment, el contingut pot ésser modificat per l'autoritat judicial, d'ofici o a instància del ministeri fiscal, de la persona que el presta, de les que en supervisen l'exercici o de qualsevol legitmada per a sol·licitar-ne la constitució.

»Article 222-47. Revisió dels suports

»1. Els suports constituïts judicialment s'han de revisar d'ofici cada tres anys, llevat que concorrin circumstàncies que facin preveure que no es produiran canvis substancials en la situació de la persona, en el qual cas l'autoritat judicial pot ordenar que es revisin si hi ha noves circumstàncies que ho fan necessari.

»2. Els suports constituïts mitjançant un mandat o un poder preventius s'han de revisar d'acord amb el que s'ha establert en el seu atorgament.

»3. Els suports constituïts notarialment s'han de revisar periòdicament en els terminis establerts en l'acord de constitució, que no poden excedir els tres anys. Tenen el deure de promoure la revisió, sota llur responsabilitat, l'assistent i, si n'hi ha, les persones que exerceixen la supervisió. La revisió es fa per compareixença davant de notari de l'assistent, la persona assistida i, si escau, les que exerceixen funcions de supervisió. La persona assistida pot manifestar la seva voluntat de continuar amb el suport establert o de modificar-lo. Si no pot expressar la seva voluntat i algun dels compareixents manifesta la necessitat de modificar el suport, el notari ho ha de posar en coneixement del ministeri fiscal. En aquest cas s'aplica el que estableix l'article 222-46.3, sobre modificació dels suports.

»4. La pràctica de la revisió s'ha de comunicar al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica.

»Subsecció segona. Nomenament, renúncia i remoció

»Article 222-48. Aptitud per a exercir suports

»1. Poden exercir suports les persones físiques que no incorren en les causes d'ineptitud que estableix l'article 221-19.

»2. També poden exercir suports les persones jurídiques, públiques o privades, sense ànim de lucre que tenen aquesta finalitat, sempre que no incorrin en cap causa d'ineptitud en els termes que estableix l'apartat 1. Tanmateix, les persones jurídiques que presten serveis assistencials, residencials, laborals o de naturalesa anàloga a una persona en virtut d'una relació contractual no poden exercir-ne el suport, llevat que excepcionalment l'autoritat judicial ho autoritzi per les necessitats de la persona assistida.

»Article 222-49. Renúncia

»1. La persona designada per a exercir un suport pot declinar el nomenament, sense necessitat d'allegar cap causa.

»2. Les persones que exerceixen un suport poden renunciar a continuar fent-ho, però ho han de posar en coneixement de la persona assistida, de la resta de persones que el presten i, si n'hi ha, de les que en supervisen l'exercici, o de l'autoritat judicial, segons el cas. Si no hi ha ningú més que presti el suport, les persones que ho fan han de mantenir llurs funcions fins que es faci un altre nomenament, llevat que la persona assistida, amb prou coneixement de les conseqüències, accepti la renúncia i l'extinció del suport.

»3. Si la persona designada és una persona jurídica que ha de prestar el suport per encàrrec de l'Administració pública, la renúncia s'ha d'ajustar a la normativa específica en matèria de serveis socials.

»Article 222-50. Remoció

»1. Les persones nomenades per a l'exercici o la supervisió del suport en poden ésser remogudes quan per qualsevol causa no poden exercir llurs funcions, quan l'exercici no es correspon amb la voluntat, les preferències i els desitjos de la persona assistida o quan hi ha abús, conflicte d'interessos o influència indeguda.

»2. L'autoritat judicial pot ordenar la remoció de les persones que exerceixen el suport i la supervisió d'ofici o a sol·licitud del ministeri fiscal, de les persones legítimes per a demanar-ne la constitució o de les que exerceixen la supervisió, fins i tot quan el suport ha estat constituït notarialment. Abans de resoldre sobre la remoció, l'autoritat judicial ha d'escoltar la persona afectada, la que rep el suport i les altres que poden instar la remoció.

»3. Les persones que supervisen l'exercici del suport també poden acordar la remoció de les que el presten per les causes que estableix l'apartat 1 si així es disposa expressament en la constitució del suport i sempre que no es tracti de persones designades per l'autoritat judicial, en el qual cas només aquesta autoritat les pot remoure. En cas que arran de la remoció no resti cap persona designada per a exercir el suport, les persones que l'han acordada han de comunicar-ho sense demora a l'autoritat judicial i adoptar les mesures que calguin per a garantir la prestació del suport en l'interim.

Subsecció tercera. Mesures de garantia

»Article 222-51. Caució

»La persona que estableix el suport i l'autoritat judicial poden exigir caució a la persona designada per a exercir-lo quan ho estimin convenient i en la manera que considerin més adient.

»Article 222-52. Inventari

»1. En els suports que inclouen facultats de representació d'abast general en l'àmbit patrimonial s'ha de fer inventari del patrimoni administrat d'acord amb el que estableixen els articles 221-25, 221-26 i 221-28.

»2. En els suports preventius i les assistències constituïdes per acord notarial cal annexar a l'escriptura de constitució del suport una relació dels béns, els crèdits, els deutes i les càrregues que integren el patrimoni que ha d'ésser gestionat. Aquesta informació també es pot fer constar amb posterioritat, abans de començar a exercir les facultats de gestió patrimonial, formalitzant-la notarialment o en document privat subscrit per qui presta el suport i per qui en supervisa l'exercici, i cal tenir-la a disposició de les persones que estan legitimades per a demanar informació o de les persones a qui s'ha de retre comptes.

»3. En cas que la persona apoderada sigui l'única descendent de primer grau en línia directa, la poderdant pot eximir de la necessitat d'annexar la relació de drets, crèdits, deutes i béns. Aquesta relació pot ésser requerida en qualsevol moment per les persones que supervisen l'exercici del suport.

»Article 222-53. Autorització per a determinats actes

»1. La persona a qui s'ha de prestar el suport, en la constitució voluntària, i l'autoritat judicial, en tot cas, poden disposar que qui exerceix el suport necessita l'autorització judicial prèvia per a dur a terme determinats actes dels que indica l'article 221-45.1, especificant-los expressament.

»2. En la constitució voluntària del suport, l'autorització per a dur a terme els actes a què fa referència l'apartat 1 es pot encomanar a les persones que en supervisen l'exercici i es pot estendre a altres actes que la persona estimi convenient.

»3. Els actes fets sense l'autorització judicial o de les persones que supervisen l'exercici del suport, quan és necessària, són anul·lables a instància de la persona a qui es presta el suport, de les que el supervisen i de la nova persona nomenada per a prestar-lo, si n'hi ha, o, en cas contrari, de les persones legitimades per a instar la constitució d'assistència judicial.

»4. El termini per a dur a terme les accions que estableix l'apartat 3 és de quatre anys des de l'atorgament de l'acte. En cas que l'acte no es pugui impugnar, es poden reclamar les responsabilitats que corresponguin.

»Subsecció quarta. Funció de supervisió

»Article 222-54. Funció de supervisió

»1. La supervisió de l'exercici del suport es pot confiar a una o diverses persones, tant físiques com jurídiques, amb l'extensió, els deures i les facultats que estableix l'article 222-56.

»2. La supervisió és obligatòria en els mandats i poders preventius i en les assistències notariales de cooperació o de representació, excepte si el nomenament com a persona mandatària, apoderada o assistent recau en el cònjuge o convivent estable en parella, els descendents o els ascendents de la persona que rep el suport. En les assistències constituïdes judicialment pot ésser també acordada si l'autoritat judicial ho considera convenient.

»Article 222-55. Règim

»1. Si la supervisió correspon a dues persones, aquestes persones han d'actuar mancomunadament, llevat que s'hagi establert altrament. Si són tres o més, ho han de fer en règim de consell i adoptar els acords per majoria. Si algunes de les persones designades manquen o cessen per qualsevol causa, exerceixen la supervisió les restants.

»2. Les normes establertes per al nomenament, la renúncia i la remoció de les persones que presten el suport s'apliquen a les que exerceixen funcions de supervisió. Les persones designades com a substitutes de l'apoderada o assistent poden

exercir aquestes funcions, però no poden intervenir en l'acord de remoció de la designada preferentment.

»3. El consell de supervisió s'ha de reunir sempre que qualsevol dels seus membres, la persona apoderada o l'assistent, o la persona a qui es presta el suport ho demanin. Els seus acords han de constar per escrit.

»4. En cas de desacord entre les dues persones que exerceixen la supervisió mancomunadament o de manca de majoria en el consell de supervisió per a l'adopció d'un acord, qualsevol de les persones supervisores pot posar els fets en coneixement de l'autoritat judicial als efectes pertinents.

»5. La supervisió cessa amb l'extinció del suport, un cop aprovats els comptes finals i lliurada la documentació a la persona a qui s'ha prestat el suport o a les que la succeeixen a títol hereditari.

»Article 222-56. Deures i facultats

»En compliment de les funcions de supervisió, corresponen a les persones que les exerceixen els deures i les facultats següents:

- »a) Autoritzar els actes per als quals s'ha previst expressament aquesta mesura.
- »b) Aprovar o desaprovar la rendició de comptes d'acord amb el que estableix l'article 222-61.
- »c) Sol·licitar a l'autoritat judicial mesures addicionals de control i la remoció de la persona que presta el suport, d'acord amb el que estableixen els articles 222-45.2 i 222-50.2.
- »d) Promoure la revisió del suport d'acord amb el que estableix l'article 222-47.
- »e) Remoure la persona que presta el suport, si aquesta facultat ha estat atribuïda expressament, d'acord amb el que estableix l'article 222-50.
- »f) Impugnar els actes duts a terme per la persona que exerceix el suport sense la legitimació suficient.
- »g) Autoritzar la realització d'actes quan hi ha un conflicte d'interessos entre la persona que presta el suport i la que el rep.
- »h) Resoldre els desacords entre les persones que presten el suport.
- »i) Altres que els hagin estat atribuïts en la constitució del suport o amb posterioritat en virtut de la seva modificació.

»Subsecció cinquena. Deures d'informació i rendició de comptes

»Article 222-57. Deures de documentació

»Les persones que presten suports que inclouen facultats de gestió patrimonial han de conservar la documentació i disposar dels justificants necessaris per a acreditar l'exercici correcte de llur funció i poder informar-ne les persones legitimades per a demanar-lo i retre'ls-en comptes.

»Article 222-58. Rendició periòdica i final de comptes

»Les persones que presten suports formalitzats que inclouen facultats de gestió patrimonial han de retre comptes de l'exercici de llur càrrec anualment, o, si les circumstàncies ho justifiquen i així s'ha establert en l'acte de constitució, per períodes més llargs que no han d'ultrapassar els tres anys. L'autoritat judicial, però, pot establir un termini de revisió superior, que no ha d'excedir els sis anys, si les circumstàncies de la persona fan preveure que no es produiran canvis substancials en la seva situació. Així mateix, les persones que presten suports formalitzats han de retre comptes finals en extinguir-se el suport i en els altres casos de cessament en el càrrec.

»Article 222-59. Informe sobre la situació personal

»Si el suport inclou l'àmbit personal, l'assistent ha d'informar dels canvis rellevants que s'han produït en la persona assistida amb la periodicitat que estableix l'article 222-58, indicant-ne l'estat de salut, el lloc de residència i la situació personal i familiar.

»Article 222-60. Persones davant les quals es fa la rendició de comptes

»1. En els suports preventius i les assistències constituïdes notarialment, si no s'ha previst altrament, el subministrament d'informació i la rendició de comptes es fan a la persona poderdant o assistida i a les que supervisen l'exercici del suport, a sol·licitud d'elles mateixes. Les persones que exerceixen la funció de supervisió tenen el deure de notificar a l'autoritat judicial qualsevol retard injustificat o irregularitat que no hagi estat esmenada tempestivament.

»2. Si manquen les persones que han de supervisar l'exercici del suport i en els suports constituïts per l'autoritat judicial, la rendició de comptes es fa davant de l'autoritat judicial, d'acord amb el procediment legalment establert.

»Article 222-61. Procediment, terminis i efectes de la rendició de comptes

»1. La rendició periòdica de comptes s'ha de fer dins els sis mesos següents al tancament del període que n'és objecte, d'acord amb el que estableixen els apartats 3 i, si escau, 4 de l'article 221-35.

»2. La rendició final de comptes per extinció del suport o per cessament en el càrrec es fa d'acord amb el que estableixen els articles 221-51 i 221-52 i davant les persones que indica l'article 222-60.

»3. La rendició final de comptes per extinció del suport o per cessament en el càrrec produeix els efectes que estableixen els articles del 221-53 al 221-55. En cas que la rendició s'hagi de fer davant la persona o el consell que supervisen l'exercici del suport, aquesta persona o el consell tenen el deure de notificar a l'autoritat judicial qualsevol retard injustificat o irregularitat que no hagi estat esmenada tempestivament als efectes que estableix la llei.

»Subsecció sisena. Impugnació

»Article 222-62. Validesa dels actes fets amb o sense suports o amb conflicte d'interessos

»1. Els actes jurídics duts a terme amb la intervenció d'un suport formalitzat dins l'àmbit de les seves funcions no es poden anul·lar únicament per raó de la condició personal que va donar lloc a la constitució del suport.

»2. L'acte jurídic dut a terme per la persona assistida sense la conformitat de l'assistent, en l'assistència de cooperació, o infringint les limitacions establertes en un suport representatiu, pot ésser impugnat per l'assistent, per la mateixa persona assistida, si escau amb el suport que necessiti, i per les que la succeeixen.

»3. L'acte jurídic en què una de les parts actua amb un suport formalitzat, quan hi ha conflicte d'interessos entre la persona que el rep i la que el presta, o abús o influència indeguda de qui el presta, pot ésser impugnat per la persona que el rep, per les que la succeeixen o per les que supervisen l'exercici del suport només si l'altra part coneixia o havia de conèixer aquestes circumstàncies. En cas que l'acte no pugui ésser impugnat es poden reclamar les responsabilitats que corresponguin.

»4. El termini per a l'exercici de les accions que estableixen els apartats 2 i 3 és de quatre anys des de l'atorgament de l'acte.

»Capítol III. Mesures transitòries de protecció i de suport

»Article 223-1. Supòsits de defensa judicial

»Cal nomenar una persona perquè actuï com a defensora judicial en els casos següents:

»a) Si ho exigeixen les circumstàncies de la persona menor d'edat o de la que necessita suport, mentre no es constitueixin la tutela o el suport.

»b) Si per qualsevol causa les persones nomenades no poden exercir o no exerceixen adequadament llurs funcions, mentre no acabi la causa o no es designi una altra persona per a l'exercici dels càrrecs.

»c) Si hi ha un conflicte d'interessos entre qui exerceix la tutela i la persona tutelada o entre qui exerceix el suport i la persona assistida.

»d) Si cal prestar l'assentiment a la realització dels actes que estableix l'article 211-12.1 per una persona emancipada, en defecte dels progenitors o de cònjuge o convivent en parella estable majors d'edat.

»e) En els altres casos que determina la llei.

»Article 223-2. Nomenament

»1. La persona que actua com a defensora judicial ha d'ésser nomenada d'ofici o a petició del ministeri fiscal, de qui exerceix la tutela o el suport, de la persona menor d'edat o de la que necessita suport, o de qualsevol altra amb un interès legítim.

»2. El nomenament ha de recaure en la persona que es consideri més idònia, tenint en compte les preferències de la persona i el fet que determina el nomenament.

»Article 223-3. Actuació

»La resolució de nomenament ha de precisar els actes o les funcions que s'encomenen a la persona que ha d'actuar com a defensora judicial.

»Article 223-4. Ineficàcia dels actes en cas de conflicte d'interessos

»1. Els actes duts a terme per qui exerceix la tutela o amb la intervenció de qui exerceix un suport sense que s'hagi nomenat cap persona perquè actuï com a defensora judicial són anul·lables si hi ha conflicte d'interessos amb la persona tutelada o assistida, d'acord amb el que estableix l'article 222-62.3.

»2. En cas de conflicte d'interessos, l'actuació de la persona que actua com a defensora judicial s'ha de limitar als actes que n'hagin determinat el nomenament. Si aquests actes requereixen autorització judicial, s'entén implícita en el nomenament.

»Article 223-5. Règim jurídic

»1. Són aplicables a la persona que actua com a defensora judicial de la persona menor d'edat o menor emancipada les normes de la tutela en matèria d'aptitud per a exercir el càrrec, les excuses per a no exercir-lo, les causes de remoció i, si escau, la remuneració. Una vegada acabada la seva gestió, la persona que actua com a defensora judicial n'ha de donar compte a l'autoritat que la va nomenar.

»2. Són aplicables a la persona que actua com a defensora judicial de la persona que necessita suport per a l'exercici de la seva capacitat jurídica les normes de l'assistència.

»Capítol IV. Protecció patrimonial

»Secció primera. El patrimoni protegit de persones amb discapacitat o en situació de dependència

»Article 224-1. Beneficiaris

»1. Poden ésser beneficiàries de patrimonis protegits constituïts d'acord amb aquest capítol les persones amb un grau de discapacitat intel·lectual igual o superior al 33% o amb un grau de discapacitat física o sensorial igual o superior al 65%. També ho poden ésser les persones que estan en situació de dependència de grau II o III, d'acord amb la legislació aplicable.

»2. El grau de discapacitat o de dependència s'acredita per mitjà del certificat emès per l'òrgan administratiu competent o per mitjà d'una resolució judicial ferma.

»Article 224-2. Patrimoni protegit

»1. El patrimoni protegit comporta l'afectació de béns aportats a títol gratuït per la persona que el constitueix, i també dels seus rendiments i subrogats, a la satisfacció

de les necessitats vitals de la persona beneficiària. S'identifica mitjançant la denominació que consta en l'escriptura de constitució i és un patrimoni autònom, sense personalitat jurídica, sobre el qual les persones que el constitueixen, l'administren i en són beneficiàries no tenen la propietat ni cap altre dret real.

»2. El patrimoni protegit no respon de les obligacions de la persona beneficiària, ni tampoc de les de qui el constitueix o hi va fer aportacions. Tanmateix, les aportacions fetes a un patrimoni protegit després de la data del fet o de l'acte del qual neixi el crèdit no perjudiquen els creditors de la persona que les va fer, si manquen altres recursos per a cobrar-lo. Tampoc no perjudiquen les persones amb dret de llegítima.

»Article 224-3. Constitució

»1. Tota persona, inclosa la beneficiària, pot constituir un patrimoni protegit. La constitució d'un patrimoni protegit en interès d'una persona diferent de qui el constitueix requereix l'acceptació de la persona beneficiària, o, si escau, dels seus representants legals o de la persona que li presta suport amb funcions representatives.

»2. La constitució del patrimoni protegit es formalitza per mitjà d'escriptura pública en què s'han de fer constar:

»a) Qui el constitueix i les persones beneficiàries, i també les circumstàncies d'aquestes que autoritzen la constitució del patrimoni protegit.

»b) L'expressió de la voluntat de constituir un patrimoni protegit i d'afectar els béns que l'integren a la satisfacció de les necessitats vitals de les persones beneficiàries.

»c) La denominació del patrimoni protegit, que s'ha de fer mitjançant l'expressió «patrimoni protegit a favor de» seguida del nom i els cognoms de la persona beneficiària.

»d) La descripció dels béns objecte de l'aportació i de la forma com es fa o es farà.

»e) Les persones designades per a administrar el patrimoni protegit, que no poden ésser les beneficiàries.

»f) Les persones davant les quals s'han de retre comptes en cas de conflicte d'interessos i, si s'escau, el mecanisme de supervisió independent designat per la persona constituent o la seva representació amb suport.

»3. En l'escriptura de constitució s'hi pot fer constar qualsevol altra disposició referent al patrimoni protegit, especialment les normes d'administració dels béns que l'integren, les facultats de disposició i administració conferides a l'administrador, i les garanties que aquest ha de prestar. També hi pot constar la destinació del romanent del patrimoni protegit per al moment en què aquest s'extingeixi.

»4. Les successives aportacions a un patrimoni protegit s'han de formalitzar en escriptura pública i llur administració s'ha de subjectar al que s'hagi establert en l'escriptura de constitució, sens perjudici del que estableix l'article 224-4.6 en matèria de modificació de les normes d'administració.

»Article 224-4. Administració del patrimoni protegit

»1. L'administració del patrimoni protegit correspon a la persona física o jurídica designada en l'escriptura pública de constitució. Si la persona designada no pot o no vol acceptar, o renuncia a continuar en el càrrec, qualsevol persona interessada o el ministeri fiscal poden sol·licitar a l'autoritat judicial el nomenament d'un persona que administri. Són aplicables a les persones que administren el patrimoni protegit les normes d'aquest codi en matèria d'aptitud, excusa i remoció dels càrrecs de tutela i d'assistència.

»2. Qui constitueix el patrimoni protegit pot administrar-lo si no n'és alhora persona beneficiària.

»3. Qui administra té el deure de conservar els béns que integren el patrimoni protegit, mantenir-ne la productivitat i aplicar-los, directament o per mitjà de llurs rendiments, a la satisfacció de les necessitats vitals de la persona beneficiària.

»4. Qui administra està legitimat per a defensar processalment el patrimoni protegit i pot contreure obligacions a càrrec del patrimoni per a complir la finalitat per a la qual es va constituir.

»5. Si l'escriptura de constitució no estableix res respecte a les facultats de disposició i administració sobre els béns afectats, s'apliquen a qui administra els articles del 221-42 al 221-48.

»6. Si les normes d'administració que conté l'escriptura de constitució del patrimoni protegit no serveixen adequadament la seva finalitat, qualsevol persona interessada o el ministeri fiscal poden sol·licitar a l'autoritat judicial que les modifiqui.

»Article 224-5. Mesures de control de l'administració

»1. En constituir el patrimoni protegit, es poden designar persones que en supervisin l'administració i es poden adoptar les mesures de control de la gestió de qui administra que es considerin convenients.

»2. Si les persones beneficiàries del patrimoni protegit són menors d'edat o amb suports formalitzats, l'autoritat judicial pot acordar d'ofici les mesures que estimi necessàries per al bon funcionament de l'administració del patrimoni protegit.

»Article 224-6. Rendició de comptes

»1. Qui administra ha de retre anualment comptes davant la persona beneficiària o bé davant dels seus representants legals o de la persona que li presta suport si està legitimada a aquest efecte. Si escau, els comptes s'han de retre davant de la persona designada d'acord amb l'article 224-3.2.f.

»2. A més del que estableix l'apartat 1, la rendició anual de comptes s'ha de fer davant de les persones especialment encarregades de supervisar l'administració del patrimoni protegit i, si s'ha previst expressament en l'escriptura de constitució, davant de la persona constituent o les que la succeeixen a títol hereditari.

»3. En matèria de rendició dels comptes del patrimoni protegit, són aplicables els articles 221-35 i 221-55, llevat que l'escriptura de constitució del patrimoni protegit disposi una altra cosa.

»Article 224-7. Extinció

»1. El patrimoni protegit s'extingeix per les causes següents:

- »a) Mort o declaració de mort de la persona beneficiària.
- »b) Extinció del reconeixement del grau de discapacitat o dependència.
- »c) Renúncia de totes les persones beneficiàries.

»d) Expiració del termini pel qual es va constituir o compliment d'alguna condició resolutòria que estableix l'escriptura de constitució.

»2. A instància de qui constitueix el patrimoni o de qui el succeeix a títol hereditari, l'autoritat judicial ha de disposar-ne l'extinció si la persona beneficiària incorre en una causa d'ingratitude envers qui l'ha constituït, d'acord amb el que estableix l'article 531-15.1.d en matèria de revocació de donacions. En tots els casos, cal garantir que la persona beneficiària sigui escoltada, amb els suports necessaris, en la presa de decisions sobre l'extinció.

»3. L'extinció del patrimoni protegit en comporta la liquidació, que han de fer les persones designades en l'escriptura de constitució o, si no n'hi ha, qui l'ha administrat.

»4. L'extinció del patrimoni protegit per alguna de les causes que estableix aquest article comporta l'obligació de qui l'administra de retre comptes finals de la seva gestió davant de la persona beneficiària o de qui la succeeix a títol hereditari. Són aplicables els articles del 221-52 al 221-55, llevat que l'escriptura de constitució del patrimoni protegit disposi una altra cosa.

»Article 224-8. Romanent

»1. La persona encarregada de liquidar el patrimoni protegit ha de donar al romanent la destinació establerta en l'escriptura de constitució, que pot incloure la

reversió dels béns a qui l'ha constituït o a qui la succeeix a títol hereditari. La persona beneficiària, si viu i està en condicions d'expressar la seva opinió, ha d'ésser informada d'aquest procés.

»2. Si l'escriptura de constitució no estableix la destinació dels béns o si aquesta no es pot complir, el romanent ha de revertir a la persona que l'ha constituït o a les que la succeeixen a títol hereditari. En cas que la successió correspongui a la Generalitat, el romanent s'ha d'adjudicar a una entitat no lucrativa inscrita en el registre públic que la Generalitat mantingui amb finalitats de protecció de persones amb discapacitat o en situació de dependència, preferentment vinculada al territori on residia la persona beneficiària.

»Article 224-9. Publicitat registral

»1. Els béns que integren el patrimoni protegit són inscriptibles en el Registre de la propietat o en altres registres públics a favor del mateix patrimoni amb la denominació que consta en l'escriptura de constitució d'acord amb l'article 224-3.2.c.

»2. En la inscripció dels béns que integren el patrimoni protegit s'han de fer constar les facultats conferides a qui l'administri, les causes d'extinció del patrimoni protegit i la destinació establerta per al romanent.

»Secció segona. Administració especial

»Article 224-10. Béns subjectes a administració especial

»1. En les atribucions patrimonials per donació o títol successori a persones amb mesures de suport formalitzat, el donant o el causant pot ordenar la subjecció dels béns a administració especial i nomenar qui ha d'exercir-la. Aquesta administració especial també es pot ordenar amb caràcter preventiu per al cas que es constitueixin suports formalitzats respecte de la persona beneficiària, tant de caràcter notarial com judicial.

»2. El nomenament d'una persona per a l'administració especial no és eficaç mentre no s'hagi acceptat la donació o el títol successori.

»3. Són aplicables als titulars de l'administració especial les normes relatives a l'aptitud, la renúncia o la remoció de les persones que exerceixen suports, i també, si el donant o el causant no ha establert altres regles, les relatives a l'administració i la disposició dels béns afectats que són pròpies del tipus de suport constituït i a la responsabilitat en l'exercici del càrrec.»

Disposicions addicionals

Primera. Règim de col·laboració entre l'Administració de justícia i les entitats del tercer sector d'acció social

1. El departament competent en matèria d'administració de justícia ha de reconèixer com a entitats del tercer sector d'acció social col·laboradores de l'Administració de justícia, en els termes que s'estableixin per reglament, les organitzacions o entitats que reuneixen els requisits següents:

a) Estar legalment constituïdes i degudament inscrites al registre administratiu corresponent d'acord amb tipus d'entitat de què es tracta.

b) No tenir finalitats de lucre o invertir tots els beneficis en el compliment de llurs finalitats institucionals no comercials.

c) Desenvolupar activitats d'interès general. Es consideren com a tals, als efectes d'aquesta norma, entre d'altres, la promoció de l'autonomia i l'assistència de les persones amb discapacitat en l'exercici de llur capacitat jurídica i de les persones i els grups que pateixen condicions de vulnerabilitat o que es troben en risc d'exclusió social en l'exercici de llurs drets civils, econòmics, socials o culturals.

2. Les entitats del tercer sector d'acció social col·laboradores de l'Administració de justícia poden exercir les actuacions següents:

a) Informar i assistir l'Administració de justícia, aportar-li coneixement expert i, en general, cooperar-hi en les matèries pròpies de llur àmbit, en els termes que es determini per reglament.

b) Actuar com a interlocutores davant el departament competent en matèria d'administració de justícia per mitjà de llurs òrgans de participació i consulta, en els termes que estableixi la normativa aplicable.

c) Col·laborar amb l'Administració de justícia en el disseny, el desenvolupament i l'aplicació de tot tipus d'iniciatives, programes, mesures i accions que comportin una millora del servei públic de la justícia i de la percepció que la ciutadania en té.

d) Qualsevol altra que es determini per reglament.

Tercera. Promoció i difusió de mecanismes de resolució alternativa de conflictes

Els poders públics han de promoure la mediació i altres mecanismes de resolució dialogada per a fomentar-ne l'ús en els conflictes derivats de les mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica i per a evitar processos judicials de caràcter contenciosos i posar fi als ja iniciats o reduir-ne l'abast.

Quarta. Partida específica en els pressupostos de la Generalitat per a l'exercici de la capacitat jurídica

El Govern ha de reservar una partida específica amb càrrec als pressupostos de la Generalitat amb la finalitat de garantir l'aplicació efectiva dels suports a l'exercici de la capacitat jurídica en els termes que estableix aquesta llei.

Disposicions transitòries

Primera. Assistències constituïdes a l'empara de la regulació anterior al Decret Llei 19/2021, de 31 d'agost, pel qual s'adapta el Codi civil de Catalunya a la reforma del procediment de modificació judicial de la capacitat

1. Les assistències constituïdes a l'empara de l'article 226-1 del Codi civil de Catalunya en la redacció anterior a l'entrada en vigor del Decret Llei 19/2021, de 31 d'agost, pel qual s'adapta el Codi civil de Catalunya a la reforma del procediment de modificació judicial de la capacitat, i que no s'han modificat de conformitat amb el que establia la disposició transitòria primera es mantenen en els termes disposats per l'autoritat judicial fins que no siguin revisades, per mitjà de l'expedient de jurisdicció voluntària de revisió de mesures establertes judicialment, per a adaptar-les a la normativa d'aquesta llei.

2. La persona assistida o l'assistent poden sol·licitar la revisió de l'assistència en qualsevol moment, i en aquest cas l'autoritat judicial l'ha de fer en el termini d'un any des de la sol·licitud. En cas que aquestes persones no la demanin, la revisió l'ha de fer l'autoritat judicial d'ofici o a instància del ministeri fiscal en un termini de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei. En aquest expedient, la persona assistida pot sol·licitar l'autorització per a substituir l'assistència judicial vigent per una de notarial. Si l'autoritat judicial ho autoritza, l'assistència judicial manté els seus efectes fins que, una vegada atorgada l'escriptura pública d'assistència, el notari en doni compte a l'autoritat judicial i aquesta, si escau, dicti una resolució que la deixi sense efecte.

Segona. Revisió de les mesures judicials en vigor per a les persones majors d'edat

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les tuteles, les curateles i les potestats parentals prorrogades o rehabilitades constituïdes abans de l'entrada en vigor del Decret Llei 19/2021 i que encara no s'han revisat es mantenen en els termes disposats per l'autoritat judicial i s'han d'exercir d'acord amb els principis generals de

les mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica fins a la revisió a què fan referència els apartats 2 i 3.

2. Les persones amb la capacitat modificada judicialment, els progenitors que tenen la potestat parental prorrogada o rehabilitada i les persones que exerceixen càrrecs tutelars o de curatela poden sol·licitar en qualsevol moment la revisió de les mesures establertes per a adaptar-les a la supressió de la modificació judicial de la capacitat i aplicar-hi, si escau, el règim d'assistència que regulen els articles 222-27 i següents del Codi civil de Catalunya. La revisió de les mesures s'ha de fer en el termini d'un any a comptar de la sol·licitud.

3. En cas que no s'hagi fet la sol·licitud a què fa referència l'apartat 2, la revisió l'ha de fer l'autoritat judicial d'ofici o a instància del ministeri fiscal en un termini de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

4. En cas de tutela, curatela o potestat parental prorrogada o rehabilitada, la persona concernida pot sol·licitar autorització per a substituir la mesura judicial vigent per una assistència notarial. Si l'autoritat judicial ho autoritza, la mesura vigent manté els seus efectes fins que una vegada atorgada l'escriptura pública d'assistència el notari en doni compte a l'autoritat judicial i aquesta, si escau, dicti una resolució que deixi sense efecte la mesura.

5. Les persones declarades pròdigues abans de l'entrada en vigor del Decret Llei 19/2021 i les que n'exerceixen la curatela poden demanar en qualsevol moment l'extinció d'aquesta. Mentre no es produeixi l'extinció s'apliquen les normes del règim de curatela vigents amb anterioritat a aquesta llei.

Tercera. Delacions fetes per la persona mateixa

Les delacions fetes per la persona mateixa per al cas de modificació judicial de la capacitat mantenen llur eficàcia i s'apliquen, si escau, en cas que es demani el nomenament judicial d'una persona perquè assisteixi l'atorgant en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Quarta. Règim aplicable als poders preventius

Els poders preventius atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei resten subjectes, pel que fa a llurs efectes i el règim d'exercici, a les disposicions que els eren aplicables amb anterioritat. Tanmateix, en aquests casos l'autoritat judicial, d'ofici o a instància de persona legitimada, i la persona poderdant poden exigir la rendició periòdica de comptes o adoptar altres mesures de control sempre que ho considerin convenient.

Cinquena. La substitució exemplar

Les substitucions exemplars atorgades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei mantenen llur validesa i eficàcia si compleixen els requisits formals i de contingut que estableixen els articles del 425-10 al 425-13 del Codi civil de Catalunya amb la redacció d'aquesta llei.

Disposició derogatòria

Es deroga el Decret Llei 19/2021, de 31 d'agost, pel qual s'adapta el Codi civil de Catalunya a la reforma del procediment de modificació judicial de la capacitat.

Disposicions finals

Primera. Modificació del llibre primer del Codi civil de Catalunya

1. Es modifica l'article 121-12 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 121-12. Requisits de la interrupció

»Perquè la interrupció de la prescripció sigui eficaç s'han de complir els requisits següents:

»a) Si l'acte que la interromp consisteix en l'exercici de la pretensió, cal que:

»Primer. Procedeixi de la persona titular de la pretensió o d'una tercera persona que actuï en defensa d'un interès legítim.

»Segon. S'efectuï davant el subjecte passiu de la pretensió abans que es consumi la prescripció.

»b) Si l'acte que interromp la prescripció consisteix en el reconeixement del dret al qual es vincula la pretensió o en la renúncia a la prescripció en curs, ha de procedir del subjecte passiu de la pretensió.»

2. Es modifica l'article 121-16 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 121-16. Suspensió per raons personals o familiars

»La prescripció també se suspèn:

»a) En les pretensions de les quals sigui titular una persona menor d'edat mentre no disposi de representació legal.

»b) En les pretensions de les quals sigui titular una persona que requereix suports mentre duri la situació que no li permeti d'actuar per si mateixa i no tingui les mesures de suport que necessiti.

»c) En les pretensions entre cònjuges, mentre dura el matrimoni, fins a la separació legal o de fet.

»d) En les pretensions entre els membres d'una parella estable, mentre es manté la convivència.

»e) En les pretensions entre el pare o la mare i els fills en potestat, fins que aquesta s'extingeixi per qualsevol causa.

»f) En les pretensions entre la persona que exerceix els càrrecs de la tutela, l'administració patrimonial, la defensa judicial o l'acolliment i la persona menor d'edat, mentre es manté la funció corresponent.

»g) En les pretensions entre la persona que té constituït un suport per a l'exercici de la capacitat i la que el presta, mentre aquest suport es manté.»

3. Es modifica l'article 121-19 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 121-19. Allegació i efectes de la suspensió

»1. La suspensió de la prescripció no pot ésser tinguda en compte d'ofici pels tribunals, sinó que ha d'ésser allegada per la part a qui beneficia, llevat de la produïda en els supòsits que estableix l'article 121-16.a i b.

»2. El temps durant el qual la prescripció resta suspesa no es computa en el termini de prescripció.»

Segona. Modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya

0. Es modifica l'article 211-3 del Codi Civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 211-3. Capacitat d'obrar

»1. Tota persona major d'edat té capacitat jurídica per a exercir els drets i les obligacions de què és titular, d'acord amb la seva capacitat natural.

»2. Durant la minoria d'edat, s'apliquen les limitacions previstes per la llei, que s'han d'interpretar d'una manera restrictiva, atenent la capacitat natural de la persona menor d'edat.»

1. Es modifica l'article 211-7 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 211-7. Emancipació

»1. La persona emancipada actua jurídicament com si fos major d'edat, però necessita l'assentiment dels progenitors o de la persona que actua com a defensora judicial que estableix l'article 211-12.

»2. En cas de matrimoni o de convivència estable en parella, l'assentiment el presta l'altre cònjuge o convivent major d'edat de la persona emancipada.

»3. En defecte de progenitors, o de cònjuge o convivent major d'edat, l'assentiment el presta la persona que actua com a defensora judicial i ha estat nomenada a aquest efecte.»

2. Es modifica l'article 211-12 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 211-12. Actes que requereixen assentiment

»1. La persona menor d'edat emancipada necessita l'assentiment per a:

»a) Fer els actes a què fa referència l'article 236-27.1.

»b) Acceptar el càrrec per a l'administració d'una societat.

»2. L'assentiment no es pot concedir de manera general, però es pot atorgar per a diversos actes de la mateixa naturalesa o referits a la mateixa activitat econòmica, encara que siguin futurs, especificant-ne les circumstàncies i característiques fonamentals.

»3. Els actes fets sense assentiment són anul·lables a instància de la persona que l'havia de prestar d'acord amb l'article 211-7 mentre la persona menor no arribi a la majoria d'edat o a instància de la persona menor d'edat emancipada a partir de la celebració de l'acte i fins a quatre anys després de l'assoliment de la majoria d'edat.

»4. No és necessari l'assentiment amb relació als béns i els drets adquirits per donació o a títol successori si el donant o el causant l'han exclòs expressament.»

2 bis. Es modifica l'article 211-13 del Codi Civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 211-13. Manca d'atorgament de l'assentiment

»La persona menor d'edat emancipada pot demanar autorització judicial per a actuar tota sola en els casos d'impossibilitat o de desacord entre les persones que han de prestar l'assentiment, o si aquestes no l'atorguen sense causa justificada.»

2 ter. Es modifica l'article 212-3 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 212-3 Document de voluntats anticipades

»1. La persona major d'edat pot expressar en un document de voluntats anticipades les instruccions per a la realització d'actes i tractaments mèdics, per al cas en què es trobi en una situació en què no ho pugui decidir per ella mateixa. També pot designar la persona que, en substitució seva, ha de rebre la informació sobre la seva salut i decidir sobre la realització d'aquells actes i tractaments.

»2. En el document de voluntats anticipades hi poden constar previsions referents a la donació dels òrgans o del cos, i a les formes d'enterrament o a la incineració.

»3. La declaració de voluntats anticipades s'ha de formalitzar mitjançant un dels procediments següents:

»a) Davant de notari. En aquest supòsit, no cal la presència de testimonis.

»b) Davant de tres testimonis majors d'edat, dels quals dos, com a mínim, no han de tenir relació de parentiu fins al segon grau ni estar vinculats per relació patrimonial amb l'atorgant.

»c) Davant un professional sanitari de l'àmbit de l'atenció primària, hospitalària o sociosanitària, preferentment dels centres de referència per al pacient.

»4. El document de voluntats anticipades és sempre revocable. El document posterior revoca l'anterior, llevat que l'atorgant manifesti el contrari.

»5. Pel que fa al procediment de comunicació al centre sanitari i als seus efectes, hom s'ha d'ajustar al que estableix la legislació especial de l'àmbit sanitari.»

3. Es modifica l'article 231-21 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 231-21. Capacitat

»Poden atorgar capítols matrimonials les persones que poden contreure vàlidament matrimoni.»

4. Es modifica l'article 232-33 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 232-33. Administració i disposició dels béns comuns

»1. Si no hi ha pacte, l'administració i la disposició dels béns comuns corresponen als cònjuges conjuntament, o a un d'ells amb consentiment de l'altre.

»2. Qualsevol dels cònjuges pot contreure obligacions a càrrec de la comunitat i disposar dels béns comuns per a pagar les despeses familiars.

»3. Si un dels cònjuges exerceix una activitat professional o mercantil valent-se de béns comuns amb el consentiment de l'altre, pot fer tot sol, amb relació als béns mobles que hi estiguin afectes, els actes d'administració i de disposició que siguin conseqüència de l'exercici normal d'aquella activitat.

»4. En cas d'impossibilitat de gestió conjunta, l'autoritat judicial pot conferir l'administració de la comunitat i la disposició dels béns comuns a un sol dels cònjuges. També pot autoritzar que un de sol faci actes dispositius, en interès de la família o si es produeix una altra causa justa, si l'altre no hi dona el consentiment.»

5. Es modifica l'article 233-2 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 233-2. Mesures definitives

»1. Si els cònjuges arriben a un acord sobre les mesures reguladores de la separació o el divorci o sobre les conseqüències de la nul·litat del matrimoni, han de formular un conveni amb el contingut que escaigui de conformitat amb els apartats 4, 5 i 6.

»2. Si els cònjuges tenen fills menors no emancipats o majors d'edat respecte dels quals exerceixen mesures de suport formalitzades, han de presentar el conveni a l'autoritat judicial perquè sigui aprovat. També ho han de fer si es tracta d'un conveni regulador de les conseqüències de la nul·litat del matrimoni.

»3. Si els cònjuges no es troben en els supòsits de l'apartat 2, poden formular el contingut del conveni davant d'un lletrat de l'Administració de justícia o en una escriptura pública davant de notari. En aquests casos, cal que els cònjuges intervinguin personalment en l'atorgament, estiguin assistits per un lletrat en exercici i expressin la voluntat inequívoca de separar-se o divorciar-se.

»4. Si els cònjuges tenen fills comuns que estan sota llur potestat, el conveni regulador ha de contenir:

»a) Un pla de parentalitat, d'acord amb el que estableix l'article 233-9.

»b) Els aliments que els han de prestar, tant respecte a les necessitats ordinàries com a les extraordinàries, indicant-ne la periodicitat, la modalitat de pagament, els criteris d'actualització i, si ho han previst, les garanties.

»c) Si escau, el règim de relacions personals amb els avis i els germans que no convisquin en el mateix domicili.

»5. A més del que estableix l'apartat 4, el conveni regulador també ha de contenir, si escau:

»a) La prestació compensatòria que s'atribueix a un dels cònjuges, indicant-ne la modalitat de pagament i, si escau, la durada, els criteris d'actualització i les garanties.

»b) L'atribució o la distribució de l'ús de l'habitatge familiar amb el seu parament.

»c) La compensació econòmica per raó de treball.

»d) La liquidació del règim econòmic matrimonial i la divisió dels béns en comunitat ordinària indivisa.

»6. A més del que estableixen els apartats 4 i 5, en el conveni regulador els cònjuges també poden acordar aliments per als fills majors d'edat o emancipats que no tinguin recursos econòmics propis.

»7. A més del que estableixen els apartats 4, 5 i 6, el conveni regulador pot incloure pactes de submissió a mediació i altres mecanismes adequats de resolució de conflictes.»

6. Es modifica l'article 235-11 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 235-11. Capacitat per al reconeixement de la paternitat o la maternitat

»1. El pare pot reconèixer la paternitat a partir dels catorze anys, i la mare pot reconèixer la maternitat des que s'acrediti el fet del part, tingui l'edat que tingui. En ambdós casos han de tenir capacitat natural, actuant, si escau, amb els suports que tinguin establerts.

»2. Per a la validesa del reconeixement fet per persones menors no emancipades, cal l'aprovació judicial, amb audiència del ministeri fiscal.»

7. Es modifica l'article 235-12 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 235-12. Requisits del reconeixement de la paternitat o la maternitat

»1. Per a l'eficàcia del reconeixement d'un fill no matrimonial major d'edat o menor emancipat, cal el seu consentiment exprés o tàcit. Si el fill té establerts suports per a l'exercici de la seva capacitat, pot prestar el consentiment, si escau, amb la intervenció del suport.

»2. El pare i la mare poden reclamar que es declari judicialment la paternitat o la maternitat no matrimonials encara que el fill hagi denegat el consentiment a què fa referència l'apartat 1. La sentència que l'admeti ha de determinar la filiació sense cap altre efecte, llevat que es provi la raó que justifica el retard en el reconeixement.

»3. Per a l'eficàcia del reconeixement d'una persona menor d'edat que no es faci en el termini fixat per a la inscripció del naixement o d'una persona major d'edat que no pugui consentir-lo, ni amb els suports que tingui establerts, cal l'aprovació judicial, amb audiència del ministeri fiscal, del representant legal i, si és conegut, de l'altre progenitor. La denegació de l'aprovació judicial no impedeix la reclamació de la filiació d'acord amb el que estableix l'apartat 2 i amb el mateix abast.

»4. El reconeixement d'un fill ja mort només és eficaç si deixa descendents i els de grau més pròxim el consenten. Si els descendents són menors d'edat, o majors d'edat que no poden consentir per si mateixos, ni amb els suports que tinguin establerts, cal l'aprovació judicial, amb audiència del ministeri fiscal. La denegació de consentiment o d'aprovació judicial no impedeix la reclamació de la filiació d'acord amb el que estableix l'apartat 2 i amb el mateix abast.»

8. Es modifica l'article 235-14 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 235-14. Eficàcia limitada

»Els efectes de la declaració de filiació es limiten a la mera determinació d'aquest estat, a petició dels fills majors d'edat o emancipats, si escau per mitjà de llur suport representatiu, o del representant legal dels menors d'edat, en els casos següents:

»a) Si el progenitor ha estat condemnat per sentència ferma en un procediment penal per causa de les relacions que han donat lloc a la filiació.

»b) Si la filiació reclamada ha estat declarada judicialment amb l'oposició del progenitor demandat.

»c) Si el reconeixement s'ha fet amb mala fe o amb abús de dret.

»2. La determinació de la filiació en els casos a què fa referència l'apartat 1 no produeix cap efecte civil a favor del progenitor, el qual està sempre obligat a vetllar pel fill i a prestar-li aliments.»

9. Es modifica l'article 235-17 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 235-17. Mesures cautelars en el judici de filiació

»Mentre dura el procediment de reclamació o d'impugnació de la filiació, l'autoritat judicial pot adoptar les mesures de protecció convenients sobre la persona i

els béns del fill menor d'edat i, fins i tot, en cas de reclamació, pot acordar aliments provisionals a favor del fill.»

10. Es modifica l'article 235-20 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 235-20. Filiació matrimonial

»1. El pare, la mare i els fills, per si mateixos, mitjançant llurs representants legals o amb els suports que tinguin establerts, si escau, poden exercir l'acció de reclamació de la filiació matrimonial durant tota la vida. L'acció interposada pels fills pot ésser continuada per llurs descendents o hereus.

»2. Els descendents o els hereus dels fills poden exercir l'acció de reclamació de la filiació matrimonial, dins el temps que resti per a completar el termini de dos anys comptadors des del descobriment de les proves en les quals es fonamenta la reclamació.

»3. Si quan el fill mor no han transcorregut quatre anys des de l'assoliment de la majoria d'edat o des que va estar en condicions d'exercir l'acció per si sol o amb els suports que tingués establerts, els seus descendents o hereus poden exercir o continuar l'acció de reclamació de la filiació matrimonial, dins el temps que resti per a completar aquest termini, si és superior al de dos anys que fixa l'apartat 2.»

10 bis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 235-21 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«1. Els fills, per ells mateixos o per mitjà de llurs representants legals o dels suports que tinguin establerts, si escau, poden exercir l'acció de reclamació de la filiació no matrimonial durant tota la vida. En els supòsits de l'article 235-20.2 i 3, els descendents o els hereus dels fills poden exercir o continuar l'acció, dins el temps que resti per a completar els terminis corresponents.»

11. Es modifica l'article 235-24 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 235-24. Impugnació per la mare de la paternitat matrimonial

»La mare, en nom propi o en interès i representació del fill, si és menor d'edat o n'exerceix el suport representatiu, pot impugnar la paternitat matrimonial durant el termini de dos anys a partir de la data del naixement del fill o del descobriment de les proves en què es fonamenta la impugnació.»

12. Es modifica l'article 235-25 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 235-25. Impugnació pel fill de la paternitat matrimonial

»El fill pot exercir l'acció d'impugnació de la paternitat matrimonial dins dels dos anys següents a l'assoliment de la majoria d'edat, al descobriment de les proves en què fonamenta la impugnació o al moment en què pot exercir l'acció, per si sol o amb els suports que tingui establerts.»

13. Es modifica l'article 235-26 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 235-26. Impugnació de la paternitat no matrimonial

»1. El pare, la mare i els fills, per ells mateixos o per mitjà de llur representant legal o amb els suports que tinguin establerts, poden exercir l'acció d'impugnació de la paternitat no matrimonial en el termini de dos anys a partir de l'establiment d'aquesta paternitat o, si escau, des del moment en què es conegui aquest establiment o des de l'aparició de noves proves contràries a la paternitat.

»2. En el cas del fill, l'acció caduca al cap de dos anys de l'assoliment de la majoria d'edat, de l'aparició de les noves proves contràries a la paternitat o del moment en què pot exercir l'acció, per si sol o amb els suports que tingui establerts. Durant la minoria d'edat del fill, pot exercir l'acció la mare, d'acord amb el que estableix l'article 235-24.»

14. Es modifica l'article 235-27 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 235-27. Impugnació del reconeixement de la paternitat

»1. L'acció d'impugnació del reconeixement de la paternitat fet sense capacitat o per error, violència, intimidació o dol correspon a qui l'ha atorgat, que pot actuar per mitjà dels seus representants o amb els suports que tingui establerts.

»2. L'acció de nul·litat per manca de capacitat caduca al cap de dos anys de l'arribada a la majoria d'edat o del moment en què la persona atorgant del reconeixement pot exercir l'acció, per si sola o amb els suports que tingui establerts. En cas de vici de la voluntat, l'acció caduca al cap de dos anys, que es compten, en cas d'error, des de l'atorgament del reconeixement de la paternitat, i en els altres casos, des que cessa el vici. Els fills, els descendents i els hereus de l'atorgant poden continuar l'acció de nul·litat, o exercir-la, si l'atorgant mor abans que hagin transcorregut els dos anys, durant el temps que resti per a completar aquest termini.

»3. El que estableixen els apartats 1 i 2 s'aplica també al consentiment donat a la fecundació assistida de la dona.

»4. El reconeixement de la paternitat fet en frau de llei és nul. L'acció de nul·litat és imprescriptible i pot ésser exercida pel ministeri fiscal o per qualsevol altra persona amb un interès directe i legítim.»

15. Es modifica l'article 235-30 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 235-30. Requisits personals per a adoptar

»1. Per a poder adoptar, la persona ha de tenir l'aptitud necessària per a assumir les responsabilitats parentals, ésser major de vint-i-cinc anys, llevat que es tracti de l'adopció del fill del cònjuge o de la parella estable o de parents orfes, i tenir com a mínim catorze anys més que la persona adoptada.

»2. L'adopció conjunta només s'admet en el cas dels cònjuges o dels membres d'una parella estable. En aquests casos, n'hi ha prou que un dels adoptants hagi complert vint-i-cinc anys.»

16. Es modifica l'article 235-36 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 235-36. Cessament de l'acolliment preadoptiu

»1. L'acolliment preadoptiu cessa per les causes següents:

»a) Adopció de la persona acollida.

»b) Mort, impossibilitat de fet o voluntat de les persones acollidores.

»c) Sol·licitud de la persona acollida, si ha complert dotze anys.

»d) Decisió de l'entitat pública competent fonamentada en un informe de seguiment desfavorable.

»2. El cessament de l'acolliment per les causes a què fa referència l'apartat 1.b, c i d determina l'adopció de la mesura de protecció que més escaigui en benefici del menor.»

17. Es modifica l'article 236-1 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 236-1. Titulars de la potestat parental

»Els progenitors, per a complir les responsabilitats parentals, tenen la potestat respecte als fills menors no emancipats.»

18. Es modifica l'article 236-6 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 236-6. Privació de la potestat parental

»1. Els progenitors poden ésser privats de la titularitat de la potestat parental per incompliment greu o reiterat de llurs deures. Hi ha incompliment greu si el fill menor d'edat pateix abusos sexuals o maltractaments físics o psíquics, o si és víctima directa o indirecta de violència familiar o masclista.

»2. Hi ha causa de privació de la potestat parental sobre el menor desemparat si els progenitors, sense un motiu suficient que ho justifiqui, no manifesten interès pel menor o incompleixen el règim de relacions personals durant sis mesos.

»3. La privació de la potestat parental s'ha de decretar en un procés civil o penal i és efectiva des que la sentència esdevé ferma, sens perjudici que es pugui acordar cautelarment de suspendre'n l'exercici.

»4. Estan legitimades per a demanar la privació de la potestat parental les persones a què fa referència l'article 236-3.2 i, en el cas dels menors desemparats, l'entitat pública competent.

»5. Si s'ha sol·licitat en la demanda, es pot constituir la tutela ordinària en el mateix procediment de privació de potestat parental, amb l'audiència prèvia de les persones legalment obligades a promoure'n la constitució.

»6. La privació de la potestat no eximeix els progenitors de complir l'obligació de fer tot el que calgui per a assistir els fills ni la de prestar-los aliments en el sentit més ampli.»

19. Es modifica l'article 236-10 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 236-10. Exercici exclusiu de la potestat parental

»La potestat parental és exercida exclusivament per un dels progenitors en els casos d'impossibilitat o absència de l'altre i en el cas que l'autoritat judicial ho disposi en interès dels fills.»

20. Es modifica l'article 236-18 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 236-18. Representació legal

»1. L'exercici de la potestat sobre els fills comporta la representació legal d'aquests.

»2. S'exclouen de la representació legal dels fills els actes següents:

»a) Els relatius als drets de la personalitat, llevat que les lleis que els regulin estableixin una altra cosa.

»b) Els relatius a béns o serveis propis de l'edat dels fills, d'acord amb els usos socials.

»c) Els actes en què hi hagi un conflicte d'interessos entre ambdós progenitors o entre el progenitor que exerceix la potestat i els fills.

»d) Els relatius als béns exclosos de l'administració dels progenitors.»

20 *bis*. Es modifica l'apartat 1 de l'article 236-21 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

»1. Els progenitors que exerceixen la potestat han d'administrar els béns dels fills amb la diligència requerida per a una bona administració, segons la naturalesa i les característiques dels béns.»

21. Es modifica l'article 236-31 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 236-31. Manca d'autorització

»1. Els actes que determina l'article 236-27 són anul·lables si s'han fet sense l'autorització judicial o sense els requisits que estableix l'article 236-30.

»2. L'acció per a impugnar els actes que determina l'article 236-27 caduca al cap de quatre anys del moment en què els fills hagin assolit la majoria d'edat o l'emancipació.»

22. Se suprimeix la secció cinquena del capítol VI del títol III.

23. Es modifica l'article 237-2 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 237-2. Persones obligades

»1. Els cònjuges, els descendents, els ascendents i els germans estan obligats a prestar-se aliments.

»2. Els deures d'assistència entre cònjuges i entre els progenitors i llurs fills es regulen per llurs disposicions específiques i, subsidiàriament, pel que estableix aquest capítol.

»3. Els germans majors d'edat només tenen dret als aliments necessaris per a la vida, llevat que tinguin reconeguda una discapacitat.»

24. Es modifica l'article 237-3 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 237-3. Exempció de l'obligació

»Estan exemptes de prestar aliments entre parents les persones que tenen reconeguda una discapacitat, excepte en el cas que previsiblement llurs possibilitats excedeixin llurs necessitats futures, tenint en compte llur grau de discapacitat.»

25. Es modifica l'article 237-10 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 237-10. Compliment de l'obligació

»1. L'obligació d'aliments s'ha de complir en diners i per mensualitats avançades. Si el creditor d'aliments mor, els seus hereus no han de tornar la pensió corresponent al mes en què s'hagi produït la defunció.

»2. El deutor d'aliments pot optar per satisfer els aliments acollint i mantenint a casa seva la persona que té dret a rebre'ls, llevat que aquesta s'hi oposi per una causa raonable o que la convivència sigui inviable. Si hi ha diverses persones obligades i n'hi ha més d'una que vol acollir a casa seva el creditor, l'autoritat judicial ha de decidir quina l'acull després d'escoltar l'alimentat i els diferents obligats, amb preferència i respecte a la voluntat de l'alimentat.

»3. L'autoritat judicial, tenint en compte les circumstàncies, pot adoptar les mesures necessàries per a assegurar el compliment de l'obligació de prestar aliments, si la persona obligada ha deixat de fer efectiu puntualment més d'un pagament.»

Tercera. Modificació del llibre tercer del Codi civil de Catalunya

1. Es modifica l'article 321-2 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 321-2. Capacitat per a la constitució

»1. Poden constituir associacions les persones físiques i les persones jurídiques, privades i públiques.

»2. Les persones físiques que constitueixen una associació han de tenir almenys catorze anys i actuar amb l'assistència dels representants legals si no estan emancipades. En les associacions infantils, juvenils i d'alumnes i les altres integrades per menors d'edat és suficient la capacitat natural. Tanmateix, per a fer-hi aportacions o assumir obligacions patrimonials, cal la capacitat necessària per a aquests actes. En tot cas, cal que formi part de l'associació una persona major d'edat, com a mínim, a l'efecte de formalitzar els actes que ho requereixin.

»3. En el cas de les persones jurídiques, es requereix que les normes per les quals es regeixen no els prohibeixin de constituir associacions i que l'acord sigui adoptat per un òrgan competent.»

2. Es modifica l'article 322-1 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 322-1. Òrgans necessaris i voluntaris

»1. Les associacions han de tenir els òrgans següents:

»a) L'assemblea general, constituïda per tots els associats, que, com a òrgan sobirà, pot deliberar sobre qualsevol assumpte d'interès per a l'associació, adoptar acords en l'àmbit de la seva competència i controlar l'activitat de l'òrgan de govern.

»b) L'òrgan de govern, que es pot identificar amb la denominació de *junta de govern* o *junta directiva*, o amb una altra de similar, que administra i representa l'associació, d'acord amb la llei, els estatuts i els acords adoptats per l'assemblea general.

»2. Les associacions infantils, juvenils i d'alumnes i les altres associacions integrades per menors han de tenir, si no hi ha cap persona major d'edat en l'òrgan de govern, un òrgan adjunt amb la composició i les funcions que estableix l'article 322-11.3.

»3. L'assemblea general i l'òrgan de govern, d'acord amb llurs atribucions legals o estatutàries, poden acordar la creació d'altres òrgans, temporals o permanents, amb funcions delegades de caràcter deliberant o executiu.»

3. Es modifica l'article 322-10 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 322-10. Composició de l'òrgan de govern i requisits per a ésser-ne membre

»1. L'òrgan de govern té caràcter col·legiat. Els estatuts en determinen la composició.

»2. Els membres de l'òrgan de govern han d'ésser associats i poder actuar per si sols sense necessitat de suports.

»3. Les persones inhabilitades d'acord amb la legislació concursal no poden ésser membres de l'òrgan de govern de les associacions que duen a terme una activitat econòmica mentre no hagi finit el període d'inhabilitació.»

4. Es modifica l'article 322-11 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 322-11. Òrgan adjunt

»1. Les funcions de representació de la persona jurídica, en les associacions infantils, juvenils i d'alumnes i les altres integrades per menors, han d'ésser exercides per algun dels membres de l'òrgan de govern major d'edat.

»2. L'associació, si en l'òrgan de govern no hi ha cap persona major d'edat, ha de tenir un òrgan adjunt, constituït, com a mínim, per dues persones majors d'edat, que no cal que siguin associades perquè exerceixin les funcions de representació en els actes que ho requereixin.

»3. Els integrants de l'òrgan adjunt són escollits i actuen d'acord amb el que estableixin els estatuts. Si els estatuts no ho estableixen, són escollits per l'assemblea general i poden actuar solidàriament.

»4. La constitució inicial i les renovacions de l'òrgan adjunt s'han d'inscriure en el Registre d'associacions.»

5. Es modifica l'article 322-18 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 322-18. Cessament en el càrrec

»1. Els membres de l'òrgan de govern cessen en el càrrec per les causes següents:

»a) Mort o declaració d'absència, en el cas de les persones físiques, o extinció, en el cas de les jurídiques.

»b) Inhabilitació o impossibilitat d'exercir el càrrec per al qual van ésser nomenats.

»c) Venciment del càrrec, llevat de renovació.

»d) Renúncia notificada a l'òrgan de govern.

»e) Separació acordada per l'assemblea general.

»f) Qualsevol altra que estableixin la llei o els estatuts.

»2. L'assemblea general pot acordar en qualsevol moment separar de llurs funcions algun o tots els membres de l'òrgan de govern, amb subjecció, si escau, al que estableix l'article 322-5.3. L'acord de l'assemblea general d'exercir l'acció de responsabilitat determina la separació dels membres de l'òrgan de govern afectats.»

6. Es modifica l'article 323-1 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 323-1. Adquisició de la condició d'associat

»1. Poden adquirir la condició d'associats les persones majors d'edat, actuant si escau amb els suports que tinguin establerts, i les menors de més de catorze anys, amb l'assistència de llurs representants legals. Se n'exceptuen les associacions infantils, juvenils i d'alumnes i les altres associacions integrades per menors, en les quals es requereix capacitat natural.

»2. Els menors de catorze anys poden adquirir la condició d'associats, per mitjà de llurs representants legals, si els estatuts no ho exclouen. Els menors amb capacitat natural suficient poden oposar-se sempre a l'ingrés en una associació i donar-se'n de baixa en qualsevol moment.

»3. Les persones jurídiques, privades i públiques, poden adquirir la condició d'associades si no ho exclouen la llei ni llurs estatuts. La sol·licitud d'ingrés ha d'ésser acordada per l'òrgan competent.»

7. Es modifica l'article 331-2 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 331-2. Capacitat per a la constitució

»1. Poden constituir fundacions les persones físiques i les persones jurídiques, privades i públiques. Les persones jurídiques públiques només ho poden fer conjuntament amb persones privades, d'acord amb llur normativa.

»2. Perquè les persones físiques puguin constituir una fundació, cal que siguin majors d'edat, podent actuar si escau amb els suports que tinguin establerts, o que tinguin capacitat de testar, si ho fan per causa de mort.

»3. Perquè les persones jurídiques puguin constituir una fundació, cal que les normes que les regulen no els ho prohibeixin i que l'acord, en el qual ha de constar la finalitat d'interès general que es pretén assolir, sigui adoptat per un òrgan competent a aquest efecte o amb facultats suficients.

»4. Els fundadors han de tenir la lliure disposició dels béns que aporten a la fundació.»

8. Es modifica l'article 332-3 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 332-3. Composició del patronat i requisits per a ésser-ne membre

»1. El patronat té caràcter col·legiat i pot ésser integrat per persones físiques o jurídiques.

»2. Els membres del patronat, si són persones físiques, han de complir els requisits següents:

»a) Ésser majors d'edat i poder actuar per si sols sense necessitat de suports.

»b) No estar inhabilitats per a exercir càrrecs públics o per a administrar béns.

»c) No haver estat condemnats per delictes contra el patrimoni o contra l'ordre socioeconòmic o per delictes de falsedat.

»3. Si els membres del patronat són persones jurídiques, hom s'ha d'atenir al que estableixen els estatuts respectius amb relació a la representació en els òrgans de representació, direcció i gestió d'altres persones jurídiques.»

8 bis. Es modifica l'article 332-5 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 332-5. Acceptació i durada del càrrec

»1. Els patrons entren en funcions després d'haver acceptat el càrrec per al qual han estat designats. L'acceptació es pot fer constar de les maneres següents:

»a) En la carta fundacional o en una altra escriptura pública.

»b) En un document privat, amb la signatura de la persona física que accepta el càrrec legitimada notarialment o amb la signatura electrònica qualificada.

»c) Amb un certificat del secretari, amb la signatura legitimada notarialment o amb la signatura electrònica qualificada, si l'acceptació s'ha produït en una reunió del patronat.

»d) Per compareixença davant el protectorat del secretari o de la persona que accepta el càrrec.

»2. Les persones jurídiques accepten formar part del patronat per acord de l'òrgan competent a aquest efecte o, si aquesta competència no està atribuïda, de l'òrgan de govern.

»3. La durada del càrrec de patró i la dels càrrecs que els patrons poden tenir en el patronat ha d'ésser establerta pels estatuts. Aquesta durada pot ésser indefinida si les persones fundadores així ho han establert en la carta fundacional.»

9. Es modifica l'article 332-12 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 332-12. Cessament en el càrrec

»1. Els patrons cessen en el càrrec per les causes següents:

»a) Mort o declaració d'absència, en el cas de les persones físiques, o extinció, en el cas de les persones jurídiques.

»b) Inhabilitació o impossibilitat d'exercir el càrrec per al qual van ésser nomenats.

»c) Cessament de la persona en el càrrec per raó del qual formava part del patronat.

»d) Finiment del termini del mandat, llevat que es renovi.

»e) Renúncia notificada al patronat.

»f) Sentència judicial ferma que estimi l'acció de responsabilitat per danys a la fundació o que decreti la remoció del càrrec.

»g) Les altres que estableixen la llei o els estatuts.

»2. La renúncia al càrrec de patró ha de constar de qualsevol de les maneres establertes per a l'acceptació del càrrec, però només produeix efectes davant tercers quan s'inscriu en el Registre de fundacions.

»3. L'estimació de l'acció de responsabilitat contra una persona jurídica inhabilitada per a l'exercici de les funcions de patró les persones que la representaven en el patronat quan es van produir els fets constitutius de responsabilitat, però no determina que cessin en l'òrgan de govern, llevat que l'autoritat judicial disposi una altra cosa, ateses les circumstàncies del cas. L'estimació de l'acció de responsabilitat contra el membre del patronat designat per raó d'un càrrec no impedeix la designació de les persones que l'ocupin posteriorment.»

10. Es modifica l'article 336-3 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 336-3. Incompliment del deure de presentació dels comptes

»1. Si una fundació incompleix el deure de presentar els comptes anuals en el termini fixat, el protectorat pot adoptar les mesures que estableix la llei, incloent-hi la de demanar a l'autoritat judicial que ordeni la intervenció temporal de la fundació. En qualsevol cas, no es poden obtenir subvencions ni ajuts de l'Administració de la Generalitat mentre no es compleixi el deure de presentació dels comptes.

»2. Mentre una fundació no compleixi el deure de presentar els comptes anuals, només es poden inscriure els documents relatius als assumptes següents:

»a) El cessament i el nomenament de patrons.

»b) La revocació de delegacions de facultats.

»c) La revocació o la renúncia de poders.

»d) L'extinció de la fundació.

»e) Els nomenaments de liquidadors.

»f) Els assentaments ordenats per l'autoritat judicial.»

Quarta. Modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya

1. Es modifica l'article 412-5 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 412-5. Inhabilitat successòria

»1. Són inhàbils per a succeir:

»a) El notari que autoritza l'instrument successori, el seu cònjuge, la persona amb qui conviu en parella estable i els parents del notari dins del quart grau de consanguinitat i el segon d'afinitat.

»b) Els testimonis, els facultatius, els experts i els intèrprets que intervinguin en l'atorgament de l'instrument successori, i també la persona que escriu el testament tancat a prec del testador.

»c) La persona que ha prestat assistència religiosa o espiritual a la que ha fet un acte d'última voluntat durant la seva darrera malaltia, i també l'entitat, l'orde, la comunitat, la institució o la confessió religiosa a la qual pertany.

»d) La persona que exerceix la tutela, abans de l'aprovació dels comptes definitius, llevat que sigui ascendent o germà del causant.

»e) La persona que ha exercit un suport formalitzat representatiu respecte de les disposicions fetes durant la vigència del suport, llevat que sigui ascendent, descendent, cònjuge o convivent en parella estable, o germà. Aquesta inhabilitat no s'aplica si s'aprova la rendició final de comptes dins de termini.

»2. Les persones físiques o jurídiques i els cuidadors que en depenen que hagin prestat serveis assistencials, residencials o de naturalesa anàloga al causant, en virtut d'una relació contractual, només poden ésser afavorides en la successió d'aquest si és ordenada en testament notarial obert o en pacte successori. La mateixa regla s'aplica a les persones jurídiques que exerceixen suports formalitzats representatius respecte de les atribucions fetes durant la vigència del suport.

»3. La inhabilitat successòria no impedeix ésser nomenat àrbitre, marmessor particular o comptador partididor.»

2. Es modifica l'article 421-3 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 421-3. Edat per a testar

»Poden testar les persones majors de catorze anys.»

3. Es modifica l'article 421-4 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 421-4. Capacitat per a testar

»Per a testar cal tenir capacitat natural en el moment de l'atorgament del testament.»

4. Es modifica l'article 421-7 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 421-7. Identificació i judici de capacitat per a testar

«El notari ha d'identificar el testador i n'ha d'apreciar la capacitat en la forma i pels mitjans que estableix la legislació notarial.»

5. Es modifica l'article 421-8 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 421-8. Testament atorgat per persones amb discapacitat sensorial

»1. Si la persona té una discapacitat sensorial en el moment d'atorgar testament, el notari ha d'oferir els mitjans necessaris per a testar d'acord amb la legislació notarial. El col·legi professional ha de proporcionar els mitjans esmentats sense que això pugui comportar cap càrrega econòmica addicional.

»2. El que estableix l'apartat 1 s'aplica també en el cas que una persona amb discapacitat sensorial actuï com a testimoni en l'atorgament d'un testament notarial.»

6. Es modifica l'article 421-9 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 421-9. Apreciació de la capacitat per testar

»Per apreciar la capacitat del testador, el notari pot requerir la intervenció de dos facultatius que certifiquin que la persona té en el moment de testar prou aptitud o discerniment per a fer-ho tota sola. En aquest supòsit, s'ha de fer constar el dictamen en el testament, que les persones que l'han emès han de signar amb el notari i, si escau, amb els testimonis.»

7. Es modifica l'article 421-11 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 421-11. Idoneïtat dels testimonis

»1. Els testimonis, si n'han d'intervenir, són dos, han d'entendre el testador i el notari i han de poder signar. No cal que siguin pregats, ni que coneguin el testador, ni que tinguin la seva mateixa residència.

»2. No poden ésser testimonis:

»a) Els menors d'edat i les persones que no tenen capacitat per a testar.

»b) Els condemnats per delictes de falsificació de documents, per calúmnies o per fals testimoni.

»c) Els afavorits pel testament.

»d) El cònjuge, el convivent en parella estable i els parents dins del quart grau de consanguinitat i el segon d'afinitat dels hereus instituïts o els legataris designats i del notari autoritzant.

»3. Les causes d'inidoneïtat s'apliquen, a més de les persones a què fa referència l'apartat 2, als facultatius, als intèrprets i als experts que intervenen en el testament.»

8. Es modifica l'article 422-1 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 422-1. Nullitat del testament

»1. És nul el testament que no correspon a cap dels tipus que estableix l'article 421-5, i també l'atorgat sense complir els requisits legals de capacitat per a testar i els requisits formals i l'atorgat amb engany, violència o intimidació greu.

»2. La manca d'indicació o la indicació errònia del lloc o la data d'atorgament del testament que en puguin afectar la validesa se salven si es poden acreditar d'alguna altra manera. La manca d'indicació de l'hora no anul·la el testament si el testador no n'ha atorgat cap altre el mateix dia.

»3. Són nuls els testaments que no contenen institució d'hereu, llevat que continguin nomenament de marmessor universal o siguin atorgats per una persona subjecta al dret de Tortosa.»

9. Es modifica l'article 424-6 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 424-6. Requisits de l'elecció o la distribució

»1. En la designació d'hereu pels parents, a manca de previsió pel testador o de regulació pel costum, regeixen les normes següents:

»a) La facultat d'elecció o de distribució correspon als dos parents consanguinis, un de cada línia de progenitors, amb el vincle de parentiu més pròxim amb els fills o els descendents. Dins de cada línia té preferència el de més edat.

»b) Per a exercir la facultat d'elecció o de distribució, les persones designades han de poder actuar per si soles sense necessitat de suports.

»c) Els parents que exerceixen la facultat d'elecció o distribució han d'ésser hàbils per a succeir el testador i no haver renunciat a aquesta facultat.

»d) El compliment de l'encàrrec és gratuït, però dona dret al reemborsament de les despeses causades.

»e) L'elecció o la distribució s'ha de fer entre els fills i els descendents d'aquests, i comporta, en cas de distribució, la facultat d'instituir-los en les parts iguals o desiguals que ambdós parents estimin convenient, i de limitar a un o més fills o descendents la institució d'hereu i reduir els altres a la condició de legataris o legitimaris, d'acord amb les instruccions del testador i l'aplicació de les prelacions que resultin de la voluntat del testador.

»f) Els parents no poden imposar gravàmens ni limitacions de cap mena, llevat que el testador ho hagi autoritzat.

»g) L'herència no es defereix fins que no es fa l'elecció o la distribució.

»2. La facultat d'elecció o de distribució només es pot exercir si, ateses les circumstàncies de la família, no hi ha més de dues línies de parents.»

11. Es modifica l'article 425-10 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 425-10. Requisits

»1. La substitució exemplar solament pot ésser ordenada per ascendents d'una persona que en sigui legitimària, si aquesta té constituït un suport amb funcions representatives, i comprèn, ultra els béns del testador, els de la persona substituïda.

»2. Perquè la substitució exemplar sigui vàlida, l'ascendent ha de deixar a la persona substituïda la llegítima que li correspongui, i aquesta no ha d'haver atorgat, ni ha d'atorgar amb posterioritat, cap pacte successori ni acte d'última voluntat.»

12. Es modifica l'article 425-11 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 425-11. Concurrencia de substitucions

»1. Si diversos ascendents substitueixen exemplarment el mateix descendent, preval la substitució disposada per l'ascendent mort de grau més pròxim. Si aquests són del mateix grau, succeeixen en l'herència de la persona substituïda totes les persones substituïdes exemplars designades, en les quotes que resultin d'aplicar als ascendents respectius les normes de l'ordre successori intestat.

»2. Els béns procedents de cadascuna de les herències dels ascendents que hagin ordenat la substitució corresponen, en tot cas, al substitut exemplar respectivament designat.»

13. Es modifica l'article 425-12 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 425-12. Designació de substitut

»1. La substitució exemplar ha d'ésser ordenada a favor de descendents, del cònjuge o del convivent en parella estable de la persona substituïda. A manca d'aquestes, es pot ordenar a favor de parents de la persona substituïda dins del quart grau de consanguinitat en línia col·lateral. Si manquen les unes i les altres, es pot ordenar a favor de qualsevol persona.

»2. La substitució exemplar es pot ordenar, sense haver de respectar l'ordre que estableix l'apartat 1, a favor de persones físiques o jurídiques que han exercit suports o que han assumit deures de cura i prestació d'aliments a favor de la persona substituïda i els han complert fins a la seva mort.»

14. Es modifica l'article 425-13 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 425-13. Ineficàcia de la substitució

»1. La substitució exemplar resta sense efecte en cessar el suport formalitzat representatiu, encara que després la persona substituïda no atorgui testament, i també si la persona substituïda premor a la testadora o a la substituïda, o si aquesta premor a l'ascendent.

»2. Si hi ha diversos ascendents, el que estableix l'apartat 1 s'aplica amb relació a la substitució exemplar respectiva.»

15. Es modifica l'article 428-6 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 428-6. Prohibicions de disposar en el testament

»1. Les prohibicions o limitacions de disposar impliquen una minva de la facultat dispositiva dels béns i únicament són eficaces si són temporals.»

»2. Les prohibicions de disposar no poden excedir la durada de la vida d'una persona física determinada o, altrament, els trenta anys.

»3. Si no s'ha fixat un termini per a la prohibició de disposar, s'entén que dura tota la vida de la persona gravada i que afecta tant els actes onerosos com els actes gratuïts fets entre vius.

»4. Si la prohibició de disposar està condicionada a l'autorització d'una o diverses persones, perd eficàcia quan aquella o totes moren o renuncien, llevat que la voluntat del causant sigui una altra.

»5. En qualsevol cas, l'afectat per la prohibició de disposar pot sol·licitar autorització judicial per a disposar si hi concorre una causa justa sobrevinguda.

»6. Les simples recomanacions de no disposar no tenen eficàcia jurídica.»

16. Es modifica l'article 429-3 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 429-3. Capacitat i legitimació

»1. Poden ésser marmessors les persones majors d'edat que poden actuar per si soles sense necessitat de suports i les persones jurídiques si això és compatible amb llurs finalitats estatutàries.

»2. Poden ésser marmessors l'hereu, el legatari, les altres persones afavorides per la successió i els qui en cada moment exerceixin un determinat càrrec.»

17. Es modifica l'article 429-14 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 429-14. Cessament

»Els marmessors cessen en llur càrrec per mort, per impossibilitat d'exercir-lo, per excusa o per remoció fonamentada en una conducta dolosa o greument negligent. També cessen en haver complert l'encàrrec i per haver transcorregut el termini que tenien per a complir-lo.»

18. Es modifica l'article 431-4 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 431-4. Capacitat per a atorgar pactes successoris

»1. Els atorgants d'un pacte successori han d'ésser majors d'edat i poder actuar per si mateixos sense necessitat de suports.

»2. Si l'atorgant d'un pacte successori té només la condició d'afavorit i no li és imposada cap càrrega, pot consentir per mitjà dels seus representants legals, si és menor d'edat, o amb la intervenció dels suports que tingui establerts.»

19. Es modifica l'article 431-10 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 431-10. Acció de nullitat

»1. Abans de l'obertura d'una successió convinguda en pacte successori, només estan legitimats per a exercir l'acció de nullitat els atorgants del pacte. Si la causa de nullitat és la manca de capacitat per a atorgar un pacte successori o l'existència d'un vici del consentiment en l'atorgament del pacte o d'alguna disposició d'aquest, només està legitimada la part que ha incorregut en la manca de capacitat o ha patit el vici, que pot actuar, si escau, per mitjà dels seus representants legals o amb els suports que corresponguin.

»2. L'acció de nullitat per manca de capacitat o per vici del consentiment caduca al cap de quatre anys a comptar del moment en què la causa de nullitat desapareix. En cas d'error, el termini compta des de l'atorgament del pacte.

»3. Un cop oberta la successió, si no ha transcorregut el termini de caducitat que fixa l'apartat 2 o si hi concorre una altra causa de nul·litat, estan legitimats per a exercir l'acció les persones a qui pot beneficiar la declaració de nul·litat. En aquest cas, l'acció caduca al cap de quatre anys de la mort del causant.»

20. Es modifica l'article 431-12 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 431-12. Modificació i resolució de mutu acord

»1. El pacte successori i les disposicions que conté es poden modificar i deixar sense efecte mitjançant acord dels atorgants formalitzat en escriptura pública. La facultat de modificar i resoldre els pactes successors de mutu acord s'extingeix després de la mort de qualsevol dels atorgants.

»2. Si a l'atorgament del pacte successori han concorregut més de dues persones, per a modificar-lo o resoldre'l, només cal el consentiment d'aquelles a les quals afecta la modificació o la resolució.

»3. Per a consentir els actes de modificació o resolució d'un pacte successori, cal tenir la mateixa capacitat que per a atorgar-lo, d'acord amb el que estableix l'article 431-4.

»4. Si el pacte successori s'ha atorgat en capítols matrimonials, per a modificar-lo o resoldre'l, s'apliquen les regles sobre modificació o resolució d'aquests.»

21. Es modifica l'article 432-3 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 432-3. Capacitat per a atorgar i acceptar donacions per causa de mort

»1. Pot atorgar donacions per causa de mort qui té capacitat per a testar. Si no s'atorguen en escriptura pública, només són vàlides si el donant és major d'edat.

»2. L'acceptació de donacions per causa de mort es regeix pel que estableix l'article 531-21.»

22. Es modifica l'article 461-9 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 461-9. Capacitat per a acceptar i repudiar l'herència

»1. Poden acceptar i repudiar l'herència les persones majors d'edat, amb la intervenció, si escau, dels suports que tinguin establerts, i les persones emancipades, les quals requereixen per a repudiar-la l'assentiment dels progenitors o de la persona que actua com a defensora judicial.

»2. Els pares o tutors necessiten l'autorització judicial per a repudiar les herències deferides als fills menors d'edat o a les persones posades en tutela.

»3. Les persones jurídiques poden acceptar o repudiar les herències que els són deferides d'acord amb llurs normes reguladores. Per a acceptar una herència en forma pura i per a repudiar-la, si no hi ha una regla expressa, les persones jurídiques han d'observar les mateixes normes que per a fer un acte de disposició de béns.»

23. Es modifica l'article 461-10 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 461-10. Nul·litat per manca de capacitat o vicis del consentiment

»1. Són nul·les l'acceptació i la repudiació fetes sense complir els requisits legals de capacitat o amb la voluntat viciada per error, violència, intimidació o dol. L'error només determina la nul·litat de l'acceptació o la repudiació si era excusable i va ésser determinant de la prestació del consentiment. S'entén que hi ha error si, amb posterioritat, apareixen altres disposicions d'última voluntat que eren desconegudes i que alteren substancialment el contingut del títol successori acceptat o repudiat.

»2. L'acció de nul·litat per manca de capacitat caduca al cap de quatre anys de l'arribada a la majoria d'edat o de l'acceptació o la repudiació feta sense els suports que corresponguin. En cas de vici de la voluntat, l'acció caduca també al cap de quatre anys, que es compten, en cas d'error, des de la realització de l'acte; en cas

de violència o intimidació, des que va cessar el vici, i en cas de dol, des del coneixement de l'engany.»

24. Es modifica l'article 461-12 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 461-12. Delació i interpellació al cridat

»1. El dret del cridat a acceptar o repudiar l'herència no està sotmès a termini.

»2. Les persones interessades en la successió, incloent-hi els creditors de l'herència o del cridat, poden sol·licitar al notari, una vegada hagi transcorregut un mes a comptar de la delació, que requereixi personalment al cridat a fi que, en el termini de dos mesos, li manifesti si accepta o repudia l'herència, amb advertència expressa que, si no l'accepta, s'entén que la repudia.

»3. El requeriment personal al cridat s'ha de fer, com a mínim, dues vegades en dies diferents. Si aquest requeriment esdevé infructuós, el notari ha de fer el requeriment per correu certificat i, en cas que no es pugui notificar, s'ha de fer per mitjà d'edictes publicats en els dos diaris de més tiratge.

»4. Una vegada transcorregut el termini de dos mesos sense que el cridat hagi acceptat l'herència en escriptura pública, s'entén que la repudia, llevat que sigui una persona menor d'edat o que tingui un suport formalitzat per a l'exercici de la capacitat jurídica, cas en el qual s'entén que l'accepta a benefici d'inventari.»

25. Es modifica l'article 461-16 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 461-16. Benefici legal d'inventari

»Gaudeixen de ple dret del benefici d'inventari, encara que no l'hagin pres, les persones que tenen un suport formalitzat establert per a l'exercici de la capacitat jurídica, les menors d'edat, tant si estan emancipades com si no ho estan, els hereus de confiança, les persones jurídiques de dret públic, i les fundacions i associacions declarades d'utilitat pública o d'interès social. També en gaudeixen les herències destinades a finalitats d'interès general.»

26. Es modifica el títol de la secció cinquena del capítol I del títol VI, que resta redactat de la manera següent:

«Secció cinquena. Els béns adquirits per persones menors d'edat o amb suports»

27. Es modifica l'article 461-24 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 461-24. Règim d'administració

»1. Els béns adquirits per títol successori per persones menors d'edat o amb suports per a l'exercici de llurs capacitats han d'ésser administrats per la persona que el causant hagi designat en pacte successori, testament o codicil. Si no hi ha designació o la persona designada no pot o no vol assumir l'encàrrec, els béns adquirits pels menors han d'ésser administrats pels progenitors que exerceixin la potestat parental o per la persona que exerceixi la tutela, i els adquirits per persones amb suports ho han d'ésser per mitjà de llurs representants o amb els suports que tingui establerts.

»2. La persona declarada indigna o desheretada resta exclosa de l'administració dels béns que corresponguin en la mateixa successió a persones menors d'edat o amb suports. Aquests béns han d'ésser administrats de la manera que estableix l'apartat 1 o, si escau, per les persones que designi l'autoritat judicial.

»3. Per a la disposició o el gravamen de béns adquirits per títol successori per persones menors d'edat o amb suports, s'apliquen les regles que hagi establert el causant, fins i tot en el cas que afectin la llegítima, i, si no n'hi ha, regeixen les normes generals per a fer aquests actes.

»4. Si el causant és ascendent de la persona menor d'edat o amb suports, pot facultar l'administrador, un cop l'herència hagi estat acceptada, per a prendre possessió dels béns per ell mateix, amb l'obligació d'inventariar-los.»

Cinquena. Modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya

1. Es modifica l'article 521-3 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 521-3. Capacitat

»Totes les persones amb capacitat natural poden adquirir la possessió. Per a exercir-la, poden actuar per si mateixes o, si escau, amb la intervenció de qui exerceix la potestat o la tutela o amb els suports que corresponguin.»

2. Es modifica l'article 531-10 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 531-10. Capacitat i legitimació per a donar

»Poden donar les persones majors d'edat, per si mateixes o, si escau, amb els suports que tinguin establerts, i les menors d'edat d'acord amb els usos socials. En ambdós casos, el donant ha de tenir poder de disposició sobre el bé.»

3. Es modifica l'article 531-21 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 531-21. Capacitat per a acceptar la donació

»1. Poden acceptar donacions les persones que tenen capacitat natural.

»2. Les donacions fetes amb gravàmens, càrregues o modes a persones en potestat parental o posades en tutela han d'ésser acceptades per mitjà de llurs representants legals, i les fetes a persones majors d'edat amb suports formalitzats establerts ho han d'ésser, si escau i d'acord amb el que es disposa en la constitució del suport, per les persones que els prestin o amb llur intervenció.

»3. Les persones que serien els representants legals dels concebuts si ja haguessin nascut poden acceptar les donacions que es facin a favor d'aquests.

»4. Les donacions fetes a favor dels no-concebuts s'entenen fetes sota condició suspensiva.»

4. Es modifica l'article 531-26 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 531-26. Suspensió

»1. La possessió per a usucapir se suspèn en els casos en què la usucapió es produeix:

»a) Contra les persones menors d'edat que no poden actuar per si mateixes o per mitjà de llur representant, mentre es manté aquesta situació.

»b) Contra les persones amb discapacitat mentre duri la situació que no els permet actuar per si mateixes i no disposin de les mesures de suport que necessitin.

»c) Contra el cònjuge o l'altre membre de la parella estable, mentre dura la convivència.

»d) Entre les persones menors d'edat i llurs progenitors o altres persones que exerceixen càrrecs de protecció i entre les persones que tenen constituït un suport per a l'exercici de la capacitat i les que el prestin, mentre es manté la funció de protecció o de suport.»

»2. El temps de suspensió de la possessió no es computa en el termini per a usucapir que estableixen les lleis.»

5. Es modifica l'article 552-10 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 552-10. Facultat de demanar la divisió

»1. Qualsevol cotitular pot exigir, en qualsevol moment i sense expressar-ne els motius, la divisió de l'objecte de la comunitat.

»2. Els cotitulars poden pactar per unanimitat la indivisió per un termini que no pot superar els deu anys.

»3. L'autoritat judicial, si algun dels cotitulars és una persona menor d'edat o amb discapacitat i la divisió la pot perjudicar, pot establir, de manera raonada, la divisió per un termini no superior a cinc anys.

»4. No es pot demanar la divisió quan l'objecte sobre el qual recau la comunitat és una nau o un local que es destina a places d'aparcament o a trasters de manera que cada cotitular té l'ús d'una plaça o de més d'una, llevat que s'acordi prèviament modificar-ne l'ús i això sigui possible.»

6. Es modifica l'article 553-16 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 553-16. Presidència

»1. Corresponen a la presidència les funcions següents:

»a) Convocar i presidir les reunions de la junta de propietaris.

»b) Representar la comunitat judicialment i extrajudicialment.

»c) Elevar a públics els acords, si escau.

»d) Vetllar pel bon funcionament de la comunitat i pel compliment dels deures del secretari i de l'administrador.

»e) Qualsevol altres funcions que estableixi la llei.

»2. La junta de propietaris pot designar un vicepresident, que exerceix les funcions de la presidència en cas de mort, impossibilitat o absència de qui ocupi la presidència. També pot exercir les funcions que la presidència li hagi delegat expressament.»

7. Es modifica l'apartat 5 de l'article 553-25 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«5. Els propietaris o els titulars d'un dret possessori sobre l'element privatiu, en el cas que ells mateixos o les persones amb qui hi conviuen o treballen tinguin alguna discapacitat o més de setanta anys, si no aconseguixen que s'adoptin els acords a què fan referència les lletres *a* i *b* de l'apartat 2, poden demanar a l'autoritat judicial que obligui la comunitat a suprimir les barreres arquitectòniques o a fer les innovacions exigibles, sempre que siguin raonables i proporcionades, per a assolir l'accessibilitat i la transibilitat de l'immoble en atenció a la discapacitat que les motiva.»

8. Es modifica l'article 569-29 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 569-29. Capacitat i legitimació per a constituir una hipoteca

»1. Per a constituir una hipoteca es requereix la lliure disposició dels béns.

»2. Les persones menors d'edat solament poden constituir una hipoteca si compleixen els requisits que aquest codi i les altres lleis estableixen per a l'alienació i el gravamen de llurs béns.

»3. Si la hipoteca es constitueix per mitjà d'apoderats, el poder ha de contenir expressament la facultat d'hipotecar, tant si és en poder especial com en poder general. La persona representada, si escau, pot ratificar la hipoteca constituïda sense poder o amb un poder insuficient abans que l'altra part l'hagi revocat.»

Sisena. Modificació del llibre sisè del Codi civil de Catalunya

1. Es modifica l'article 621-4 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

Article 621-4. Prohibicions

«No poden adquirir en virtut de contracte de compravenda, directament o per persona interposada:

»a) Els empleats públics, els béns públics que gestionen.

»b) Els jutges, els magistrats, el personal de l'Administració de justícia, els advocats, els procuradors i els perits, els béns litigiosos respecte a procediments en els quals exerceixen llurs funcions d'acord amb la normativa aplicable.

»c) Els qui, per llei o per acte d'autoritat pública, administren béns d'altri, els béns administrats, llevat que la llei o l'autoritat disposin una altra cosa.

»d) Els qui exerceixen funcions tutelars de persones menors d'edat, els béns d'aquestes, llevat d'autorització o aprovació judicials.

»e) Els qui presten assistència a persones amb discapacitat, els béns d'aquestes, llevat de llur consentiment exprés o d'autorització o aprovació judicial.

»f) Els apoderats i mandataris, els béns la gestió dels quals tenen encomanada, llevat de consentiment exprés.

»g) Els marmessors, els béns que administren, llevat d'autorització expressa.»

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 621-45 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 621-45. Avantatge injust

»1. El contracte de compravenda i els altres de caràcter onerosos es poden rescindir si, en el moment de la conclusió del contracte, una de les parts depenia de l'altra o hi mantenien una relació especial de confiança, estava en una situació de vulnerabilitat econòmica o de necessitat imperiosa, no podia preveure les conseqüències dels seus actes, era palesament ignorant o estava manifestament mancada d'experiència i l'altra part coneixia o havia de conèixer aquesta situació i se'n va aprofitar i en va obtenir un benefici excessiu o un avantatge manifestament injust.»

3. Es modifica l'article 622-33 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 622-33. Causes

»El mandat s'extingeix, a més de per les causes establertes pel títol de constitució o per la llei, per:

»a) El compliment de l'encàrrec.

»b) La revocació per part del mandant o el desistiment del mandatari.

»c) La mort, la declaració de mort o d'absència i la declaració de concurs del mandant o del mandatari.

»d) La constitució de mesures d'assistència representativa dins del procediment de provisió de suports a la capacitat jurídica, llevat que s'hagués atorgat com a mandat preventiu d'una necessitat de suport.

»e) L'extinció de la persona jurídica mandant o mandatària.»

5. Es modifica l'article 623-5 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 623-5. Parts contractuals

»1. Poden establir contractes de conreu les persones majors d'edat.

»2. Els usufructuaris, els fiduciaris, els compradors a carta de gràcia i els altres titulars de drets limitats sobre la finca poden concloure contractes de conreu, per bé que, una vegada extingit llur dret, el contracte subsisteix fins que fineixi el termini del mateix contracte o de la pròrroga en curs.

»3. El règim que estableix l'apartat 2 s'aplica als contractes de conreu conclusos pels representants legals de les persones menors d'edat quan s'extingeix llur representació.»

Setena. Modificació del Decret 30/2012, de 13 de març, del Registre de nomenaments no testamentaris de suports a la capacitat jurídica i del Registre de patrimonis protegits

1. Es modifica el títol del Decret 30/2012, de 13 de març, que resta redactat de la manera següent:

«Decret 30/2012, de 13 de març, del Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica i del Registre de patrimonis protegits»

2. Les referències que el Decret 30/2012, de 13 de març, fa al Registre de nomenaments no testamentaris i de poders atorgats en previsió d'incapacitat s'entenen fetes al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica.

Vuitena. Referències a altres normes vigents a Catalunya

Les referències que la normativa vigent fa a la tutela, la curatela, la potestat parental prorrogada o rehabilitada i la guarda de fet per a persones majors d'edat s'entenen fetes al règim de mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica que estableixen els capítols 2 i 3 del títol II del llibre segon del Codi civil de Catalunya.

Novena. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de sis mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 16 de juliol de 2026

El secretari de la Comissió, Antoni Poyato Rodríguez; el president de la Comissió, Andrés García Berrio

ESMENES RESERVADES PER A DEFENSAR EN EL PLE

Grup Parlamentari de Junts

160, 278, 301, 307, 309, 313, 317, 367, 417, 461, 468, 473, 491

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

43, 190, 333

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

4, 41, 42, 63, 145, 147, 151, 152, 155, 156, 166, 188, 189, 202, 204, 222, 229, 235, 251, 253, 274, 276, 279, 282, 284, 287, 290, 413, 437, 438, 440, 478, 479, 481, 486, 489, 494, 495

Grup parlamentari Comuns

312, 321, 416, 418

Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular –Defensem la Terra

3, 9, 34, 39, 45, 61, 73, 78, 80, 82, 84, 85, 127, 130, 132, 143, 149, 168, 186, 195, 347, 391, 414, 462, 463, 464, 465, 466, 470, 471, 472, 475, 476, 477, 485, 492
